

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

โยชูวา คำนำ

หนังสือโยชูวา หนังสือผู้วินิจฉัย หนังสือ ๑ และ ๒ ซามูเอล และหนังสือ ๑ และ ๒ พงศ์ กษัตริย์ หนังสือทั้งหก เล่มนี้เป็นหนังสือประวัติชนชาติอิสราเอลที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกันมา ทั้งหกเล่มนี้ได้ รับการรวบรวมปรับปรุงแก้ไขในช่วงสุดท้ายของพวกกษัตริย์ยูดาห์ และในช่วงที่พวกชาวยูดาห์เป็นเชลยอยู่ที่บาบิโลน

หนังสือโยชูวา เป็นเรื่องที่พระเจ้าใช้โยชูวานำชาวอิสราเอลบุก ยึดและแบ่งแยกแผ่นดินคานาอัน

บทที่ ๑-๑๒ การบุกแผ่นดินคานาอัน
บทที่ ๑๓-๒๒ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องการแบ่งที่ดินให้แก่แต่ละเผ่า

ส่วนบทที่ ๒๓-๒๔ คำกำชับครั้งสุดท้ายในชีวิตของโยชูวา เพื่อให้ชาวอิสราเอลจงรักภักดีต่อพระเจ้า

โยชูวาได้แบ่งที่ดินในแผ่นดินคานาอันทั้งหมดให้กับเผ่าต่างๆของชนชาติอิสราเอล แต่ในช่วงชีวิตของโยชูวา พวกเขาไม่ได้เข้าไปยึดที่ดินเหล่านั้นไว้ทั้งหมด หลายปีต่อมาในสมัยของกษัตริย์ดาวิด พวกเขาถึงได้ยึดครองแผ่นดินทั้งหมด สาเหตุที่พวกเขาไม่ได้ครอบครองแผ่นดินทั้งหมดตามที่พระเจ้าเคยสัญญาว่าจะยกให้นั้น ไม่ใช่เพราะพระเจ้าผิดสัญญา แต่เป็นเพราะบางเผ่าไม่ ยอมเชื่อ ฟังที่พระองค์สั่งให้พวกเขาไปสู้รบกับศัตรู ศัตรูเหล่านั้นก็เลยยังอยู่ท่ามกลางพวกเขา และได้กลายเป็นกับดักที่ชักชวนให้ชาวอิสราเอลไม่ซื่อสัตย์ต่อพระยาห์เวห์

พระยาห์เวห์เลือกโยชูวา

๑ หลังจากที่ไม่เสส ผู้รับใช้ของพระเจ้า

๑ ตายไป พระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวา ผู้เป็นลูกชายของนูน และเป็นผู้ช่วยของไม่เสสว่า ๒ “ไม่เสสผู้รับใช้ของเราได้ตายไป

แล้ว ตอนนี้ ให้เจ้าและคนพวกนี้ทั้งหมดลุกขึ้น และข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยังแผ่นดินที่เรากำลังยกให้กับพวกเขา คือชาวอิสราเอล ๓ ทุกๆที่ที่พวกเจ้าย่างก้าวเข้าไป เราได้ยกให้กับพวกเจ้าแล้ว ตามที่เราได้สัญญาไว้กับไม่เสส ๔ ดินแดนทั้งหมดนี้จะ เป็นของพวกเจ้า คือตั้งแต่ที่เปลาเปเลียวแห่งแล้งและเลบานอนนี้ ไกลไปจนถึงแม่น้ำสายใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส รวมถึงดินแดนทั้งหมดของชาวฮิตไทต์ และต่อไปจนถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางทิศตะวันตก ๕ ตลอดชีวิตของเจ้าจะไม่มีใครสามารถขัดขวางเจ้าได้ เราจะอยู่กับเจ้าเหมือนกับที่เราอยู่กับไม่เสส เราจะไม่ละทิ้งเจ้าหรือจากเจ้าไป

๖ โยชูวาให้เข้มแข็งและกล้าหาญไว้ เพราะเจ้าจะเป็นผู้นำคนพวกนี้ให้เข้าไปครอบครองแผ่นดินนั้น ที่เราได้สัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเจ้าว่าจะยกให้กับพวกเขา ๗ ขอเพียงแต่ให้เจ้าเข้มแข็งและกล้าหาญไว้ และให้ทำตามคำสั่ง สอนทั้งหมดอย่างเคร่งครัด คือคำสั่งที่ไม่เสสผู้รับใช้ของเราได้สั่งเจ้าไว้ เจ้าต้องไม่หันซ้ายหันขวาไปจากคำสั่งสอนนั้น เพื่อเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่เจ้าทำ ๘ เจ้าต้องไม่หยุดพูดถึงกฎในหนังสือเล่มนี้ และเจ้าต้องไตร่ตรองมันทงวันทงคืน เพื่อเจ้าจะได้ทำตามสิ่งที่ได้เขียนไว้ในกฎนั้นอย่างเคร่งครัด แล้วเจ้าจะได้เจริญรุ่งเรือง และประสบความสำเร็จ ๙ อย่าลืมนำเราได้สั่งเจ้าให้เข้มแข็งและกล้าหาญไว้ อย่าได้หวาดกลัวหรือท้อถอย เพราะเรา ยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า จะอยู่กับเจ้าในทุกที่ที่เจ้าไป”

โยชูวาสั่งการ

๑๐ แล้วโยชูวาได้สั่งพวกผู้นำของประชาชนว่า ๑๑ “ให้เข้าไปในค่ายและสั่งกับประชาชนว่า ‘เตรียมเสบียงอาหารสำหรับตัวเอง เพราะในอีกสามวัน พวกเราจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน เพื่อเข้าไปยึดครองแผ่นดินที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเรากำลังยกให้กับเรา”

๑๒ แล้วโยชูวาพูดกับคนเผ่ารูเบน คนเผ่ากาดี และคนเผ่ามนัส เสห์ครึ่งหนึ่งว่า ๑๓ “อย่าลืมนำสิ่งที่ไม่เสสผู้รับใช้พระยาห์เวห์

* ๑:๑ โยชูวา แปลว่า “พระยาห์เวห์ช่วยให้รอด”

ได้พูดไว้กับพวก ท่าน ที่ว่า ‘พระ ยาร์เวห์ พระเจ้าของพวก ท่าน จะยกแผ่นดินนี้ให้เป็นที่ อยู่อันสงบปลอดภัยสำหรับพวก ท่าน’^{๑๔} พวกเมียงๆและลูกๆของ ท่านรวม ทั้งสัตว์เลี้ยงต่างๆจะอยู่ในดิน แดนฝั่ง นี้ของแม่น้ำจอร์แดนที่โมเสสได้ยกให้กับท่าน แต่พวกนักรบทั้งหมดของ ท่านจะถืออาวุธพร้อม มือเป็นทัพ หน้า น้ำพิ้ง นื่องข้ามไปฝั่ง โน้น พวกท่านต้องช่วยพิ้ง นื่องของ ท่าน^{๑๕} จนกว่าพระ ยาร์เวห์จะให้ที่ อยู่อันสงบปลอดภัยกับพวก เขา เหมือนกับที่พระองค์ให้กับท่าน และจนกว่าพวก เขาจะได้ครอบครองดิน แดนที่พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของท่านกำลังยกให้กับพวกเขา เมื่อนั้นท่านถึงจะกลับไปยังดินแดนที่ท่านได้ครอบครองไว้แล้ว คือดิน แดนที่โมเสสผู้รับ ใช้นของพระ ยาร์เวห์ได้ยกให้กับท่าน เป็นดิน แดนที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดนทางทิศตะวันออก”

^{๑๖} พวกเขาตอบโยชวาว่า “พวกเราจะทำตามคำสั่งของท่านทุกอย่าง และไม่ ว่าท่านจะให้เราไปที่ไหน เราก็จะไปที นั้น”^{๑๗} พวกเราเคยเชื่อ ฟังโมเสสยัง ไร ก็จะเชื่อ ฟังท่านอย่าง นั้นด้วย ขอเพียงแต่ให้พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของท่านอยู่กับ ท่านเหมือนกับที่พระองค์อยู่กับโมเสส^{๑๘} ใครก็ตามที่ขัดขืน คำสั่งท่าน และไม่ ยอมเชื่อ ฟังทุก สิ่งที่ท่านสั่ง คนๆนั้นจะต้องถูกฆ่าตาย ขอเพียงแต่ให้ท่านเข้มแข็งและกล้าหาญไว้”

การสอดแนมเมืองเยรีโค

๒ ^๑ ต่อมาโยชวาลูกชายของนูน จึงแอบส่งชายสองคน ที่เป็นชาวเมืองชิทิม เข้าไปสอดแนม พร้อมกับข้าบว่า “เข้าไปสำรวจแผ่นดินนั้นให้ทั่ว โดยเฉพาะเมืองเยรีโค” แล้วสองคน นั้นก็ไป และได้เข้าไปในบ้านของหญิงโสเภณีชื่อราห์ และค้างคืนที่นั่น^๒ มีคนไปแจ้งกับกษัตริย์เมืองเยรีโคว่า “มีชายอิสราเอลบาง คนได้เข้า มาในเมืองคิน นี้เพื่อสอดแนมแผ่นดินนี้”

^๓ กษัตริย์เมืองเยรีโคได้ส่งข้อความนี้ไปถึงราห์ว่า “ให้ส่งชายพวก นั้นที่มาหาเจ้าที่อยู่บ้านเจ้าออกมา เพราะพวก มันมาสอดแนมแผ่นดินนี้”

^๔ แต่ราห์ หับได้พาชายสองคน นั้นเข้าไปข้างใน และซ่อนพวก เขาไว้ นางพูดว่า “ใช่แล้วค่ะ ชายพวก นั้นได้มาหาฉันจริง แต่ฉันไม่รู้ว่าพวก เขามาจากไหน”^๕ และในตอนกลางคืนเมื่อถึงเวลาปิดประตูเมือง พวกเขาก็ออกไป ฉันไม่รู้ว่าจะชายพวก นั้นไปไหนกัน รีบๆตามพวก เขาไป เกะอะ อาจจะไปทันจับพวก เขาก็ได้”^๖ (นางได้พาชายทั้ง สองขึ้น ไปบนดาดฟ้า และให้ซ่อนอยู่ใต้ต้นป่าน^๗ ที่นางได้ตัดเอามาจากเรียงกันไว้บนดาดฟ้านั้น)

^๘ ดังนั้น พวกคนของกษัตริย์แห่งเยรีโคก็ได้ไปไล่ ตามคนสอดแนมชาวอิสราเอลสองคน นั้นตามถนน จนไปถึงบริเวณที่ตีน เขินของแม่น้ำจอร์แดนที่สามารถลุยข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งได้ เมื่อพวกคนทีไล่ล่าออกไป ประตูเมืองก็ปิดลงทันที

^๙ ก่อนที่ชายชาวอิสราเอลสองคน นั้นจะนอน นางรา หับได้ขึ้นไปหาพวก เขาที่บนดาดฟ้า^{๑๐} นางพูดกับพวก เขาว่า “ฉันรู้ว่าพระ ยาร์เวห์ได้ยกแผ่นดินนี้ให้กับพวก ท่าน พวกเราต่างก็พากันหวาดกลัวท่าน และทุกคนที่อยู่ในแผ่นดิน ต่างก็อ่อนปวกเปียกไปเพราะพวก ท่าน”^{๑๑} เพราะพวกเราเคยได้ยินมาว่า ตอนที่พวก ท่านออกมาจากประเทศอียิปต์นั้น พระ ยาร์เวห์ได้ทำให้น้ำในทะเลแดงเหือดแห้งไปต่อ หน้าพวก ท่าน^{๑๒} และได้ยินเรื่องที่พวก ท่านได้ทำต่อกษัตริย์สององค์ของชาวอา โมไรต์คือ กษัตริย์สิ โหน และกษัตริย์อ็อก^{๑๓} ที่พวก ท่านได้ทำลายจนราบคาบ ที่ปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน โหน^{๑๔} เมื่อพวกเราได้ยินข่าวพวก นี้ พวกเราต่างก็ขวัญ หนีตีฝ่อ ไม่มีความ กล้าหลงเหลืออยู่ในพวก เราเลยสัก คน เพราะพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกท่านองค์นี้แหละที่เป็นพระเจ้าในสวรรค์เบื้อง บนและบนแผ่นดิน

^๑๒:๑ *ชิทิม* หรือ “อาคาเซีย” เป็นเมืองทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

^๒๒:๖ *ป่าน* พืชชนิดหนึ่ง ใช้ทำเป็นเส้นใยลินินเพื่อผลิตเป็นเสื้อผ้า หรือเชือก

^๓๒:๑๐ *ตอนที่พวกท่าน ... ต่อหน้าพวกท่าน* เรื่องนี้อ่านเพิ่มเติมได้จาก หนังสืออพยพ บทที่ ๑๔

^๔๒:๑๐ เรื่องของกษัตริย์สององค์นี้อ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือกันดารวิถี ๒๑:๒๑-๓๕

ดินโลกเบื้องล่าง”^{๑๒} ดังนั้นตอนนีให้สาบานกับฉันต่อหน้าพระยาห์เวห์ว่า พวกท่านจะมีน้ำใจต่อครอบครัวของ ฉันอย่างที่คุณมีน้ำใจต่อพวกท่าน ขอให้ปฏิญาณกับฉันว่า^{๑๓} พวกท่านจะไว้ชีวิต พ่อแม่ พี่น้องทั้งหลายของฉันทันที ทุก คนที่เป็นของพวก เขา และช่วยพวกเราให้รอดพ้นจากความตายด้วย”

^{๑๔}ชายทั้งสองนั้นได้ตอบนางว่า “ขอให้พระเจ้าฆ่าพวกเรา ถ้ามีคนหนึ่งในพวกท่านเป็นอะไรไป ถ้าท่านไม่บอกเรื่อง นี้ให้ใครรู้ เราจะเมตตาและซื่อสัตย์กับท่านตอนที่พระเจ้ามอบแผ่นดินนี้ให้กับพวกเรา”

^{๑๕}ดังนั้น นางจึงหย่อนทั้ง สองลงทางหน้าต่าง เพราะบ้านของ นางชิดกับกำแพงเมืองและตัวนางก็อาศัยอยู่ที่ตรงกำแพงเมืองนั้น ^{๑๖}นางได้บอกกับพวก เขาว่า “ไปหลบอยู่ที่แถบเนินเขา ก่อน เพื่อคนที่กษัตริย์ส่งมาค้นหาพวกท่านจะได้หาไม่เจอ ให้ซ่อนอยู่ที่นั่นสามวัน จนกว่าพวกที่ไล่ล่ากลับเข้ามาในเมือง หลังจาก นั้น พวก ท่านถึงค่อยเดินทางต่อ”

^{๑๗}ชายทั้งสองนั้นได้พูดกับนางว่า “เราจะจะไม่รับ ผิด ชอบต่อคำสาบานที่ท่านให้เราทำ นี้ หากท่านไม่ทำตามนี้ คือ ^{๑๘}เมื่อพวกเรวยกเข้า มาในเมือง ให้ท่านเอาเชือกแดงนี้ผูกไว้ที่หน้าต่างที่ท่านหย่อนเราลงมา และให้ท่านรวบรวม พ่อแม่ พี่น้อง และครอบครัวทั้งหมดของ ท่านมาไว้ในบ้านท่าน ^{๑๙}คนที่ออกจากประตูบ้านท่านไปอยู่ตามท้องถนน เขาต้องรับ ผิด ชอบต่อการ ตายของเขาเอง พวก เราจะไม่มีควม ผิดด้วย แต่ถ้าใครถูกทำร้ายในบ้านหลังนี้ พวก เราจะเป็นผู้รับ ผิด ชอบต่อความ ตายของคนๆ นั้นเอง ^{๒๐}แต่ถ้าท่านไปบอกเรื่องของเราให้คนอื่นรู้ เราก็ไม่ต้องรับ ผิด ชอบต่อคำสาบานที่ท่านให้เราทำนี้”

^{๒๑}นางราหับพูดตอบว่า “ตกลงตามที่ท่านพูด” แล้วนางก็ส่งพวก เขาจากไป และเอาเชือกแดงผูกไว้ที่หน้าต่าง

^{๒๒}ส่วนชายทั้งสองนั้น เมื่อออกจากบ้านของนางราหับแล้ว ก็ตรงไปยังแถบเนินเขา พวก เขาได้หลบ ซ่อนอยู่ที่ นั้นสามวัน ขณะที่พวกไล่ล่าของกษัตริย์ค้นหาพวก เขาตามถนนหนทาง แต่ก็ไม่มี พบ จนต้องกลับเข้า

เมืองไป ^{๒๓}ชายสอง คนนั้นจึงกลับลงมาจากเนิน เขา และข้ามแม่น้ำจอร์แดนกลับไปหาโยชู วาลูกชายของนูน และได้เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับพวก เขาให้โย ชู วาฟัง ^{๒๔}พวก เขาได้พูดกับโยชูวาว่า “พระยาห์เวห์ได้ยกแผ่นดิน ทั้งหมดนั้นให้กับพวก เราเนี่ยิ่งกว่านั้นผู้คนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินนั้นล้วนหวาดกลัวพวกเราเป็นอย่างมาก”

สิ่งมหัศจรรย์ที่แม่น้ำจอร์แดน

^๑เช้า ตูรูวันต่อ มา โยชู วา กับชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ลุก ขึ้น และเคลื่อนย้ายออกจากเมืองซี ทูมิ ม มาที่แม่น้ำจอร์แดน พวก เขาได้ตั้งค่ายอยู่ที่ นั้นก่อนที่จะข้ามไปอีกฝั่งของแม่น้ำ ^๒หลังจากผ่านไปสามวัน พวกผู้นำก็ไปทั่วค่าย ^๓และสั่งประชาชนทั้งหมดว่า “เมื่อพวกท่านเห็นพวกนักบวชชาวเลวี แบกหีบที่เก็บข้อ ตกลงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน ก็ให้พวกท่านเคลื่อนย้ายออกจากที่ นี้และติดตามไป ^๔โดยให้ทิ้งระยะห่างของท่านกับหีบประมาณสอง พันศอก อย่าเข้าใกล้หีบของพระเจ้ามากเกินไป นี้ แต่ให้คอยติดตามไปเพื่อจะได้รู้ว่าจะไปทางไหน เพราะพวกท่านไม่เคยใช้เส้นทางนี้มาก่อน”

^๕โย ชู วาพูดกับประชาชนทั้ง หลายว่า “ขาระติวของพวก ท่านให้บริสุทธิ์ เพราะพรุ่ง นี้พระ ยาห์เวห์จะทำสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆท่ามกลางพวกท่าน”

^๖โย ชู วาสั่งพวกนักบวชว่า “ให้ยกหีบที่เก็บข้อ ตกลง และเดินนำประชาชนข้ามแม่น้ำไป” พวกนักบวชจึงได้ยกหีบที่เก็บข้อตกลงนั้น และเดินนำหน้าประชาชนไป

^๗พระยาห์เวห์พูดกับโยชูวาว่า “วันนี้ เราจะเริ่มยกย่องเจ้าต่อ หน้าสายตาของชาวอิสราเอล เพื่อพวก เขาจะได้รู้ว่า เราอยู่กับเจ้าเหมือนกับที่เราอยู่กับโมเสส ^๘ให้เจ้าสั่งพวกนักบวชที่แบกหีบที่เก็บข้อ ตกลงนั้นว่า ‘เมื่อพวก ท่านมาถึงริม ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน ให้หยุดยืนอยู่ในน้ำที่ริมฝั่งนั้น’”

^๙โยชูวาพูดกับพวกชาวอิสราเอลว่า “ท่านทั้งหลาย เข้า มาฟังคำ พูดของพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน” ^{๑๐}แล้วโยชูวาพูดต่อไปอีกว่า “เรื่อง นี้จะทำให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า

* ๓:๑ *ซิทธิม* หรือ “อาคาเซีย” เป็นเมืองทางตะวันออกเฉียงของแม่น้ำจอร์แดน

พระเจ้าที่มีชีวิตได้อยู่ท่ามกลางพวก ท่าน และพระองค์จะขับไล่ชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ ชาวฮีไวต์ ชาวเปริสซี ชาวเกอร์กาซี ชาวอาโมไรต์ และชาวเยบุส ออกไปอย่างแน่นอน ^{๑๑}บัดนี้ หีบที่เก็บข้อตกลงขององค์เจ้าชีวิตแห่งสากลโลก จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปข้างหน้าพวกท่าน ^{๑๒}ตอนนี้ ให้คัดเลือกชาวอิสราเอลมาสิบสองคนจากเผ่าต่างๆของอิสราเอล เผ่าละหนึ่งคน ^{๑๓}เมื่อพวกนักบวชผู้ทำหน้าที่แบกหีบที่เก็บข้อตกลงของพระยาห์เวห์ผู้เป็นเจ้าของโลกทั้งหมด ก้าวเท้าลงไปแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำที่กำลังไหลลงมานั้นจะถูกตัดขาดเหมือนกับมีเขื่อนกั้นน้ำไว้”

^{๑๔}เมื่อประชาชนเคลื่อนย้ายออกจากค่ายเพื่อข้ามแม่น้ำจอร์แดน พวกนักบวชที่เป็นผู้แบกหีบที่เก็บข้อตกลงก็เดินนำหน้าพวกเขาไป ^{๑๕}(น้ำในแม่น้ำจอร์แดนล้นตลิ่งเสมอในฤดูเก็บเกี่ยว) แต่ทันทีที่พวกนักบวชผู้ทำหน้าที่แบกหีบนั้นมาถึงแม่น้ำจอร์แดน พวกเขาได้ก้าวลงไปในน้ำ ^{๑๖}น้ำที่ไหลลงมาจากข้างบนก็หยุดไหลและกองสูงขึ้นราวกับน้ำที่อยู่หลังเขื่อนตรงเมืองอาดัมที่ตั้งอยู่ข้างๆเมืองศาราธาน ส่วนผู้นำที่ไหลลงสู่ทะเลอูราบาร์ (ทะเลตาย) นั้นก็ถูกตัดขาดจนเกลี้ยงแล้วประชาชนก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดนที่อยู่ตรงข้ามกับเมืองเยรีโคไป ^{๑๗}พวกนักบวชที่ถือหีบที่เก็บข้อตกลงของพระยาห์เวห์ ต่างก็ยืนอยู่บนพื้นแห้งกลางแม่น้ำจอร์แดน จนชาวอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปจนหมดสิ้น

หินที่ระลึกจากแม่น้ำจอร์แดน

^๑เมื่อประชาชนทั้งหมดข้ามแม่น้ำจอร์แดนเรียบร้อยแล้ว พระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวาว่า ^๒“ให้เลือกผู้ชายมาสิบสองคน เผ่าละคน ^๓สั่งพวกเขาว่า “ให้พวกเขาไปแบกก้อน หินมาคนละก้อนจากกลางแม่น้ำจอร์แดน ที่พวกนักบวชยืนอยู่นั้น ให้เอาหินมาวางไว้ในที่ที่พวกเขาจะตั้งค่ายพักคืนนี้” ^๔โยชูวาจึงเรียกชายสิบสองคน ที่เขาได้เลือกมาจากชาวอิสราเอลทั้งหลาย เผ่าละคน ^๕โยชูวาสั่งพวกเขาว่า “ให้พวกท่านไปที่ด้านหน้าของหีบของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่าน ที่อยู่กลางแม่น้ำจอร์แดนนั้น และให้แต่ละคนแบกหินมาคนละก้อน ตามจำนวนเผ่าของอิสราเอล ^๖เพื่อสิ่งนี้จะได้เป็น

เครื่องเตือนใจในหมู่พวกท่าน ในอนาคตเมื่อลูกๆของพวกท่านถามว่า ‘ก่อนหินเหล่านี้ มีความหมายอะไร?’” พวกเขาจะได้ตอบว่า “น้ำในแม่น้ำจอร์แดนถูกตัดขาดไปต่อหน้าหีบที่เก็บข้อตกลงของพระยาห์เวห์ เมื่อหีบไปนี้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็หยุดไหล ดังนั้นก้อนหินเหล่านี้จึงเป็นเครื่องเตือนถึงเหตุการณ์นี้สำหรับชาวอิสราเอลตลอดไป”

^๗คนเหล่านั้นก็ทำตามที่โยชูวาสั่ง พวกเขาได้ไปแบกก้อน หินจากกลางแม่น้ำจอร์แดนมาจำนวนสิบสองก้อน เท่ากับจำนวนเผ่าของอิสราเอล ตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งโยชูวา พวกเขาแบกหินเหล่านั้นข้ามแม่น้ำมากับพวกเขาไปถึงที่ตั้งค่ายและได้วางพวกมันไว้ที่นั่น ^๘(โยชูวยังได้ตั้งก้อนหินสิบสองก้อนไว้ที่กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่พวกนักบวชผู้แบกหีบที่เก็บข้อตกลงยืนอยู่อีกด้วย ก้อนหินทั้งหมดนั้นยังอยู่ที่นั่นจนถึงทุกวันนี้)

^๙พวกนักบวชผู้แบกหีบนั้นยังคงยืนอยู่ที่ยกกลางแม่น้ำจอร์แดน จนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างเสร็จสิ้นลงตามคำสั่งที่พระยาห์เวห์ได้สั่งโยชูวาให้บอกกับประชาชน เหมือนกับที่โมเสสเคยสั่งโยชูวาไว้ ประชาชนข้ามแม่น้ำกันอย่างเร่งรีบ ^{๑๐}เมื่อประชาชนข้ามแม่น้ำกันหมดแล้ว หีบของพระยาห์เวห์และพวกนักบวชก็ข้ามมา และมานำอยู่ด้านหน้าของประชาชน

^{๑๑}ชนเผ่ารูเบน ชนเผ่ากาดี และชนเผ่ามันัสเสห์ครึ่งหนึ่งถืออาวุธพร้อมมือ นำหน้าชาวอิสราเอลคนอื่นๆข้ามไปตามที่โมเสสได้สั่งไว้ ^{๑๒}มีประมาณสี่หมื่นคนที่มีอาวุธพร้อมมือได้ข้ามไปต่อหน้าพระยาห์เวห์ ไปสู่ที่ราบทั้งหลายของเมืองเยรีโค

^{๑๓}ในวันนั้นพระยาห์เวห์ได้ยกย่องโยชูวาต่อหน้าชาวอิสราเอลทั้งหลาย พวกเขายกธงโยชูวาไปจนชั่วชีวิตของท่าน เหมือนกับที่พวกเขาเคยยกธงโมเสส

^{๑๔}พระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวาว่า ^{๑๕}“ให้สั่งพวกนักบวชผู้แบกหีบที่เก็บข้อตกลงนั้นขึ้นมาจากแม่น้ำจอร์แดนได้แล้ว”

^{๑๖}โยชูวาจึงสั่งพวกนักบวชทั้งหลายว่า “พวกท่านทั้งหลาย ขึ้นจากแม่น้ำจอร์แดนได้แล้ว”

^{๑๗}และเมื่อพวกนักบวชผู้แบกหีบที่เก็บข้อตกลงของพระยาห์เวห์ ขึ้นมาจากกลาง

แม่น้ำจอร์แดน และก้าวขึ้น มายบนฝั่ง น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็ไหลกลับมาท่วมตลิ่งเหมือนเดิม

๑๙ ประชาชนได้ขึ้น มาจากแม่น้ำจอร์แดน ในวันที่สิบของเดือนที่หนึ่ง และได้ตั้งค่ายอยู่ที่เมืองกิล กาลทางชายแดนด้านตะวันออกของยูเมิงเยรีโค ๒๐ และโยชูวาได้ตั้งก้อนหินทรงสี่เหลี่ยม สองก้อนที่พวกเขาได้นำมาจากแม่น้ำจอร์แดนไว้ที่กิล กาล ๒๑ โยชูวาพูดกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า “ในอนาคตเมื่อลูกหลานของพวกท่านถามพวกพ่อของพวกเขาว่า ‘หินพวกนี้หมายถึงอะไร’ ๒๒ ให้ท่านตอบกับลูกหลานของท่านว่า ‘ชาวอิสราเอลได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนบนพื้นแห้ง’ ๒๓ เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งลงต่อหน้าพวกท่าน จนพวกท่านข้ามไปได้เหมือนที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านเคยทำกับทะเลแดง พระองค์ทำให้ทะเลแดงนั้นแห้งลงต่อหน้าพวกเรา จนพวกเราข้ามไปได้ ๒๔ เพื่อประชาชนทั้งหมดบนแผ่นดินนี้จะได้ว่ารู้ว่ามีมือของพระยาห์เวห์นั้นทรงพลัง และเพื่อพวกท่านจะได้ยกเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านตลอดไป”

๕ เมื่อพวกกษัตริย์แห่งอาโมไรต์ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน และกษัตริย์ทั้งหลายของชาวคานาอันที่อยู่แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ได้ยินว่าพระยาห์เวห์ได้ทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งลงต่อหน้าประชาชนชาวอิสราเอล จนพวกเขาได้ข้ามฟากไปจนหมด เพราะอิสราเอลนี้ทำให้ใจของกษัตริย์เหล่านั้นผ่อไปและหมดกำลังใจ

ชาวอิสราเอลทำพิธีชลิบ

๒ เวลา นั้นพระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวาว่า “ให้เอาหินเหล็กไฟมาทำพวกมีดและทำพิธีชลิบให้กับชาวอิสราเอลอีกเป็นครั้งที่สอง *”

๓๑ ดังนั้นโยชูวาจึงทำมีดขึ้นหลายเล่มจากหินเหล็กไฟ และทำพิธีชลิบให้ชาวอิสราเอลที่กิเบธหะอาราโลท t

๔ เหตุผลที่โยชูวาได้ทำพิธีชลิบให้กับพวกเขา เป็นเพราะพวกผู้ชายทั้งหมดในหมู่ประชาชนที่ออกมาจากประเทศอียิปต์ คือทุกคนที่เป็นทหารได้นั้น ได้ตายไปหมดแล้วในช่วงที่พวกเขาเดินทางอยู่ในทะเลทราย หลังจากที่อยู่ออกมาจากประเทศอียิปต์ ๕ ถึงแม้ว่าผู้ชายทั้งหมดที่อยู่ออกมาจากประเทศอียิปต์ได้ทำพิธีชลิบกันหมดแล้ว แต่คนที่เกิดในทะเลทรายในระหว่างการเดินทาง หลังจากที่อยู่ออกมาจากอียิปต์แล้วนั้น ยังไม่ได้ทำพิธีชลิบกันเลย ๖ ชาวอิสราเอลได้เดินทางไปในทะเลทรายเป็นเวลาสี่สิบปี จนชนชาติทั้งหมดคือพวกทหารที่ได้ออกมาจากอียิปต์เสียชีวิตกันไปหมด เพราะพวกเขาไม่ยอมเชื่อฟังพระยาห์เวห์ พระองค์ได้สาบานกับพวกเขาว่า พระองค์จะไม่ยอมให้พวกเขาได้เห็นแผ่นดินที่พระองค์เคยสาบานกับบรรพบุรุษ * ของพวกเขาว่าจะยกให้กับพวกเขา ซึ่งเป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์มาก ๗ ดังนั้น พระองค์จึงได้ยกพวกลูกชายของพวกเขามาแทนที่ และคนพวกนี้แหละที่โยชูวาทำพิธีชลิบให้ เพราะพวกเขายังไม่เคยเข้าพิธีชลิบมาก่อนในระหว่างการเดินทาง ๘ เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้รับการชลิบเรียบร้อยแล้ว ก็กลับไปที่พักของตนในค่ายจนกว่าจะหายดี

เทศกาลปลดปล่อยครั้งแรก

๙ พระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวาว่า “วันนี้เราได้ก่อกองความอดสูที่เกิดขึ้นในอียิปต์พ้นไปจากพวกเจ้าแล้ว” ดังนั้น สถานที่นั้นจึงมีชื่อว่ากิลกาล ๑๐ มาจนถึงทุกวันนี้

๑๐ ขณะที่ชาวอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่กิลกาล พวกเขาได้ฉลองเทศกาลวันปลดปล่อย ในเย็นวันที่สิบสี่ของเดือน ตรงที่ราบของเมือง

* ๔:๒ **ครั้งที่สอง** สำหรับคนๆเดียวกันไม่จำเป็นต้องถูกชลิบอีกครั้ง แต่นี่จะเป็นอีกครั้งหนึ่งที่บรรดาผู้ชายชาวอิสราเอลจะถูกชลิบเหมือนกับที่คนรุ่นก่อนของพวกเขาเคยถูกชลิบมา

† ๔:๓ **กิเบธหะอาราโลท** ชื่อนี้แปลว่า “เนินเขาแห่งหนึ่งหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย”

‡ ๔:๖ **บรรพบุรุษ** ตามตัวอักษรแล้วคือ “พ่อ”

§ ๔:๖ **แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์มาก** แปลตรงๆได้ว่า “แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำเชื่อมผลไม้ไหลอยู่”

§ ๔:๙ **กิลกาล** เป็นภาษาฮีบรู แปลว่า “กลิ้ง”

เยรีโค ๑๑ วันรุ่งขึ้นหลังจากเทศกาลวันปลดปล่อย พวกเขาได้กินผลผลิตที่เกิดจากแผ่นดิน คือ ขนมปังไร้ เชื้อและข้าว คั่ว ๑๒ ในวัน นั้นที่พวกเขาได้กินผลผลิตจากแผ่นดินมานานก็หยุดตก ต่อจากนั้นมาชาวอิสราเอลก็ไม่ได้กินมานานอีกเลย ในปีนั้นพวกเขาได้กินพืชผลที่เก็บเกี่ยวจากแผ่นดินคานาอัน

บุรุษผู้ติดตามในนิมิตของโยชวา

๑๓ มีอยู่ครั้งหนึ่ง เมื่อโยชวาอยู่แถวขานเมืองเยรีโค เขาได้เงยหน้าขึ้นเห็นชายคนหนึ่งที่มีดาบที่ชักออกมาแล้วอยู่ในมือ ยืนอยู่ต่อหน้าท่าน โยชวาเข้าไปหาชายคนนั้นและถามว่า “ท่านอยู่ฝ่ายเราหรือฝ่ายศัตรู?”

๑๔ ชายคนนั้นตอบว่า “ไม่ใช่ทั้งนั้น แต่เรามาที่นี่ในฐานะแม่ทัพของกองทัพแห่งพระยาห์เวห์” ดังนั้น โยชวาจึงก้มหน้ากับพื้นกราบไหว้ชายคนนั้น และพูดว่า “เจ้านาย* ของข้าพเจ้า ท่านจะสั่งให้ผู้รับใช้ของท่านทำอะไรครับ”

๑๕ แม่ทัพของกองทัพแห่งพระยาห์เวห์พูดกับโยชวาว่า “ถอดรองเท้าของเจ้าออก เพราะที่ที่เจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์” โยชวาก็ทำตามนั้น

การยึดเมืองเยรีโค

๖ ๑ เป็นเพราะชาวอิสราเอล ประตุมืองเยรีโคจึงถูกปิดลงและมีการป้องกันอย่างแน่นหนา ไม่มีใครเข้าหรือออกจากเมืองเลย

๒ พระยาห์เวห์พูดกับโยชวาว่า “ดูเถิด เราได้ยกเมืองเยรีโคให้กับเจ้าแล้ว ทั้งกษัตริย์และเหล่าทหารกล้าของ มันด้วย ๓ พวกเจ้าคือกองทัพทั้งหมดต้องเดินขบวนไปรอบๆเมืองหนึ่งรอบ เจ้าต้องทำอย่างนี้ทุกวัน ๔ ให้นักบวชเจ็ดคนถือแตรเขาแแกะคนละอัน เดินนำหน้าหีบศักดิ์สิทธิ์ ในวันที่เจ็ดให้พวกเจ้าเดินรอบเมืองเจ็ดรอบ และให้พวกนักบวชเป่าแตรเขาแแกะไปด้วย ๕ เมื่อเขาเป่าแตรเสียงยาว เมื่อพวกเจ้าฟังหลายได้ยินเสียงแตรนั้น ก็ให้ประชาชนทั้งหมดให้ร้องเสียงดัง และกำแพงก็จะพังราบลงมา แล้วทุกคนก็จะบุกเข้าไปตรงหน้า”

๖ โยชวา ลูกชายของนูนจึงได้เรียกพวกนักบวชมาสั่งว่า “ให้ยกหีบที่เก็บข้อตกลง

ขึ้น และให้นักบวชเจ็ดคนถือแตรเขาแแกะคนละอัน นำหน้าหีบของพระยาห์เวห์ไป”

๗ โยชวาได้สั่งกับประชาชนว่า “ให้เคลื่อนขบวนไปข้างหน้าและเดินแถวไปรอบๆเมืองให้ทหารที่ถือดาบเดินนำหน้าหีบแห่งพระยาห์เวห์”

๘ ทุกอย่างเป็นไปตามที่โยชวาได้สั่งกับประชาชนคือ นักบวชเจ็ดคนที่ถือแตรเขาแแกะคนละอัน เดินนำหน้าหีบของพระยาห์เวห์ และเป่าแตรไป และหีบที่เก็บข้อตกลงของพระยาห์เวห์ก็ได้เคลื่อนตามพวกเขาไป ๙ พวกทหารเดินนำหน้าพวกนักบวชที่กำลังเป่าแตรอยู่ และมีกองระวังหลังเดินรั้งท้ายหีบนั้น และเขาแแกะก็เป่าต่อไปเรื่อยๆ

๑๐ โยชวาได้สั่งประชาชนว่า “อย่าได้ให้ร้องหรือให้ใครได้ยินเสียงของท่าน และอย่าให้คำพูดหลุดออกมาจากปากท่าน จนกว่าจะถึงวันที่เราจะบอกให้พวกท่านให้ร้อง เมื่อวันนั้นพวกท่านถึงค่อยให้ร้องออกมา”

๑๑ ดังนั้น โยชวาให้นำหีบของพระยาห์เวห์ออกไปวนรอบเมืองหนึ่งรอบ แล้วพวกเขาก็กลับเข้ามาในค่าย และค้างคืนอยู่ในค่ายนั้น

๑๒ โยชวาตื่นขึ้นแต่เช้า ตูร์ และพวกนักบวชก็ยกหีบของพระยาห์เวห์ขึ้นแบก

๑๓ นักบวชเจ็ดคนที่ถือแตรเขาแแกะคนละอัน เดินนำหน้าหีบของพระยาห์เวห์ไป และเป่าแตรไปเรื่อยๆมีทหารเดินอยู่ข้างหน้าพวกเขา และมีกองระวังหลังเดินรั้งท้ายอยู่หลังหีบของพระยาห์เวห์ เขาแแกะก็ถูกเป่าไปเรื่อยๆ ๑๔ ในวันที่สองนั้น พวกเขาเดินรอบเมืองหนึ่งรอบ แล้วก็กลับเข้าค่าย พวกเขาทำอย่างนั้นจนครบหกวัน

๑๕ ในวันที่เจ็ด พวกเขาลุกขึ้นเมื่อท้องฟ้าเริ่มทอแสง และได้เดินขบวนไปรอบๆเมืองอย่างเคย แต่วันนี้เดินเจ็ดรอบ เฉพาะวันนี้วันเดียวพวกเขาเดินไปรอบเมืองเจ็ดรอบ

๑๖ เมื่อถึงรอบที่เจ็ด พวกนักบวชก็เป่าแตรเขาแแกะขึ้น โยชวาได้พูดกับประชาชนว่า “ให้ร้องเถิด เพราะพระยาห์เวห์ได้ยกเมืองนี้ให้กับพวกท่านแล้ว ๑๗ เมืองทั้งเมืองและทุกสิ่งทุกอย่างภายในเมืองนี้จะต้องถูกทำลายให้หมดสิ้นเพื่อเป็นของถวายแด่พระยาห์เวห์ เว้นแต่โสเภณีที่ชื่อราหับและคนทั้งหมดที่อยู่กับนางในบ้านของนางเท่านั้นที่จะรอด

*๕:๑๔ เจ้านาย หรือ “องค์เจ้าชีวิต”

ชีวิต เพราะนางได้ให้ที่หลบซ่อนแก่พวกผู้
สอดแนมที่เราได้ส่งไป ^{๑๔}อย่าไปแตะต้องสิ่ง
ที่จะต้องทำลายเพื่อถวายให้กับพระ ยาร์เวห์
นั้น เพื่อท่านจะได้ไม่เกิดความโลภ แล้วเก็บ
ส่วนหนึ่งของสิ่งที่จะต้องทำลายให้หมด สิ้น
หนักกลับมา ซึ่งจะทำให้กายของชาวอิสราเอล
ต้องถูกทำลายไป และพวกท่านก็จะเริ่มต้น
เหตุของความทุกข์ยากนั้น ^{๑๕}แต่บรรดาเงิน
ทอง และสิ่งของที่ทำจากทองสัมฤทธิ์และ
เหล็ก เป็นของศักดิ์สิทธิ์ของพระยาร์เวห์ ให้
นำพวก มันไปเก็บไว้ในคลังสมบัติของพระ
ยาร์เวห์”

^{๒๐}ตั้ง นั้นประชาชนจึงโห่ร้อง และพวก
นักบวชก็ได้เป่าแตรขึ้น ทันทีที่ประชาชน
ได้ยินเสียงแตร พวก เขาก็โห่ร้องเสียงดัง
กำแพงก็พังทลายลง ทหารก็บุกตรงเข้าไป
ในเมืองและยึดเมืองไว้ได้ ^{๒๑}พวกเขาทำลาย
ทุกสิ่งทุกอย่างในเมืองด้วยคมดาบ ไม่ว่าจะ
เป็นชายหรือหญิง เด็กหรือแก่ รวมทั้งวัว
แกะและลา

^{๒๒}โยชวาได้ส่งชายสองคนที่เขาเคยส่งเข้า
มาสอดแนมว่า “ให้เข้าไปในบ้านของหญิง
โสเภณีคนนั้น และนำตัวนางรวมทั้งคนอื่นๆ
ที่อยู่กับนางออกมา ดั่งที่พวกท่านได้เคย
สัญญาไว้กับนาง”

^{๒๓}ตั้ง นั้น ชายหนุ่มทั้งสองที่เคยเป็นผู้
สอดแนมจึงได้เข้าไปในบ้านของราหับ และ
ได้นำตัวราหับ พ่อแม่ พี่น้อง และทุกคน
ที่อยู่ที่นี่กับนางออกมา พวก เขาได้พา
ญาติทั้งหมดของนางไปไว้ที่นอกค่ายของ
อิสราเอล

^{๒๔}พวกเขาจึงได้จุดไฟเผาเมือง และทุกสิ่ง
ทุกอย่างในเมือง นั้น ส่วนเงิน ทอง เครื่อง
ใช้ที่ทำจากทองสัมฤทธิ์และเหล็ก พวก เขา
ได้นำมาไว้ในคลังสมบัติในบ้านของพระ
ยาร์เวห์ ^{๒๕}แต่โยชวาได้ไว้ชีวิตราหับที่เป็น
โสเภณีและครอบครัวทั้งหมดของนาง รวมทั้ง
ทุกคนที่อยู่กับนาง และพวกลูกหลานของ
นาง ก็ได้อาศัยอยู่ท่ามกลางชาวอิสราเอลมา

จนถึงทุกวันนี้ [†]เพราะนางได้ซ่อนตัวพวกคน
ส่งข่าวที่โยชวาได้ส่งเข้าไปสอดแนมในเมือง
เยรีโค

^{๒๖}แล้วโยชวาได้สาบานไว้ว่า
“ขอให้ใครก็ตามที่พยายามสร้างเมืองเยรีโค
นี้ขึ้นมาใหม่

ถูกสาปแช่งต่อหน้าพระยาร์เวห์
ถ้าเขาวางรากฐานของเมืองนี้
ก็ขอให้ลูกชายคนแรกของเขาตาย
ถ้าเขาตั้งประตูเมืองขึ้น
ก็ขอให้ลูกชายคนเล็กของเขาตาย” [‡]

^{๒๗}ตั้ง นั้นพระยาร์เวห์ได้อยู่กับโยชวา และ
ชื่อเสียงของท่านก็ได้เลื่องลือไปทั่วแผ่นดิน

บาปของอาคาน

^๑แต่ชาวอิสราเอลไม่เชื่อ ฟังคำ สั่งใน
๗ เรื่องสิ่งของที่ต้องถูกทำลาย อา คาน
ลูกชายของคา รมีที่เป็นลูกชายของศับ ดีที
เป็นลูกชายของเศราห์จากเผ่ายูด้า ได้แอบ
เอาของบาง ส่วนมาจากสิ่งต่างๆที่ต้องถูก
ทำลาย ดังนั้นความโกรธของพระยาร์เวห์ได้
พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล

^๒ฝ่ายโย ชู วาได้ส่งคนกลุ่มหนึ่งออกจาก
เมืองเยรีโคไปยังเมืองอัย [†]ซึ่งอยู่ใกล้ๆกับ
เมืองเบธาเวน ทางด้านตะวันออกของเมือง
เบธเอล โย ชู วาบอกพวก เขาว่า “ขึ้นไป
สอดแนมแผ่นดินนั้นมา” ตั้ง นั้นพวก เขาจึง
ขึ้นไปสอดแนมเมืองอัย

^๓แล้วพวก เขาได้กลับมารายงานโย ชู วา
ว่า “ไม่จำเป็นต้องให้ประชาชนทั้งหมดขึ้นไป
ต่อสู้กับเมืองอัย ให้ใช้คนแค่สอง สามพัน
คนขึ้นไปตีเมืองอัยก็พอ อย่าให้ประชาชน
ทั้งหมดต้องเสีย แรงขึ้นไปถึงที่ นั้นเลย
เพราะเมืองอัยมีประชาชนน้อย”

^๔ประชาชนประมาณสาม พันคนจึงได้เดิน
ทางขึ้นไปตีเมืองอัย แต่พวก เขาก็ต้องถูก
ชาวเมืองอัยตีจนแตกหนีกลับมา ^๕และถูก
ฆ่าตายประมาณสามสิบหกคน และชาวเมือง
อัยยังไล่ล่าชาวอิสราเอลตั้งแต่ที่หน้าประตู

^๑๖:๒๕ พวกลูกหลานของนาง หรือแปลตรงๆได้ว่า “นาง”

[†]๖:๒๕ จนถึงทุกวันนี้ หมายถึง เวลาที่เขียนหนังสือนี้

[‡]๖:๒๖ คำสาปแช่งนี้เกิดขึ้นจริง ดูเพิ่มเติมได้จาก ๑ พงศกษัตริย์ ๑๖:๓๔

^๗๖:๒ อัย ชื่อนี้มีความหมายว่า “ซากปรักหักพัง”

เมืองไปจนถึงเหมืองหิน * และฆ่าพวก เขาที่ ทางลาดแห่งนั้น

ดังนั้น ชาวอิสราเอลจึงกลัวจนจิตใจหลอม ละลายไปอย่างน่า ๖ โยชูวาได้ฉีกเสื้อผ้าของเขาและชบ หน้าลงบนพื้น ดินต่อ หน้าหีบของ พระยาห์เวห์จนถึงเวลาเย็น พร้อมกับพวก ผู้เอาโซ่ของชาวอิสราเอล พวกเขาต่างก็เอา ผืนไปรยลงบนหัวตัวเอง

๗ โยชูวาพูดว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ องค์ เจ้าชีวิต พระองค์น่าประหลาดทั้งหมดข้าม แม่หน้าจอร์แดนมาทำไมกัน เพื่อให้ชาวอาโมไรต์ทำลายล้างพวกเราอย่างนั้นหรือ เสียตาย จริงๆพวก เราน่าจะพอใจที่จะอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่หน้าจอร์แดนมากกว่า ๘ พระองค์ เจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่รู้จะพูดอะไรแล้ว ในเมื่อ ชาวอิสราเอลได้หัน หลังหนีจากศัตรูเสีย แล้ว ๙ ชาวคานาอัน และบรรดาประชาชนที่อาศัย อยู่ในแผ่นดินนี้ จะได้ยินเรื่องนี้และจะพากัน มาปิดล้อมและลบล้างพวกเราไปจากแผ่นดิน โลก เมื่อถึงขั้นนั้น พระองค์จะทำอะไรเพื่อกู้ ชื่อเสียงอันยิ่งใหญ่ของพระองค์”

๑๐ ดังนั้นพระ ยาห์เวห์จึงพูดกับโย ชู วา ว่า “ลุก ขึ้น เจ้าจะชบ หน้าอยู่อย่าง นี้ทำไม ๑๑ ชาวอิสราเอลได้ทำบาป พวกเขาได้ละเมิด ข้อ ตกลงที่เราได้สั่งพวกเขาไว้ พวกเขาได้ เอาของบาง ส่วนที่เราสั่งให้ทำลาย พวกเขา ได้ขโมยพวก มนุษย์และโกหก พวกเขาได้ เอาสิ่งเหล่า นั้นไปรวมไว้กับของของพวกเขา ๑๒ ชาวอิสราเอลก็เลยไม่สามารถยืน หยัดต่อสู้ศัตรูได้ พวกเขาวิ่ง หนีจากศัตรู เพราะพวกเขาเองได้กลายเป็นสิ่งที่จะต้อง ถูกทำลายให้กับเรา เราจะไม่อยู่กับพวกเขา อีกต่อไป นอกจากว่าพวกเขาจะเอาของเหล่านั้นที่ต้องทำลาย ออกไปเสียจากพวกเขา

๑๓ ให้ไปชำระประชาชนให้บริสุทธิ์และพูด ว่า “ให้ชำระตัวของพวก ท่านไว้สำหรับวัน พรุ่ง นี้ เพราะนี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์พระเจ้า ของชาวอิสราเอลได้พูด “ชาวอิสราเอล ทำมกลางพวก เจ้ายังมีสิ่งของที่เรารู้สั่งให้ ทำลายเก็บไว้อยู่ เจ้าจะไม่สามารถยืน หยัด ต่อสู้ศัตรูได้ จนกว่าพวก เจ้าจะเอาสิ่งเหล่านั้นที่เราได้สั่งให้ทำลายออกไปเสียจากพวก เจ้า”

๑๔ ในตอน เช้า ให้พวก เจ้าเข้ามาที่ละเมาะ และเผ่าที่พระ ยาห์เวห์เลือก ก็ให้เข้ามาที่ละ เตรกุล ตระกุลที่พระยาห์เวห์เลือก ก็ให้เข้า มาที่ละครอบครัว ครอบครัวที่พระ ยาห์เวห์ เลือก ก็ให้เข้ามาที่ละคน ๑๕ คนใดที่ถูกจับได้ ว่ามีสิ่งเหล่า นั้นที่ต้องถูกทำลาย จะต้องถูก เผาไปพร้อมกับทุกสิ่งที่เป็นของเขา เพราะ เขาได้ละเมิดข้อ ตกลงของพระ ยาห์เวห์และ ได้ทำสิ่งที่น่าละอายในอิสราเอล”

๑๖ ดังนั้น โยชูวาจึงตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ และได้ นำชาวอิสราเอลเข้ามาที่ละเมาะ และพระ ยาห์เวห์ได้เลือกเผ่ายูดาห์ ๑๗ เขาให้ตระกูล ต่างๆในเผ่ายูดาห์เข้ามา และตระกูลของเศ ราห์ถูกเลือกออกมา เขาให้แต่ละครอบครัว ในตระกูลเศ ราห์มา ครอบครัวของศับ ดีถูก เลือกออกมา ๑๘ โยชูวาได้ให้คนในครอบครัว ศับ ดีเข้ามาที่ละคน และคนที่ถูกเลือกคืออา คานลูกชายของคา รามีที่เป็นลูกชายของศับ ดี จากเผ่ายูดาห์

๑๙ แล้วโย ชู วาก็พูดกับอา คานว่า “ลูก เอ๋ย ให้เกียรติกับพระ ยาห์เวห์พระเจ้าของ อิสราเอลและสารภาพกับพระองค์เถิด ให้ บอกเรามาสิว่า เจ้าได้ทำอะไรลงไป อย่าได้ ปิดบังอะไรจากเราเลย”

๒๐ อา คานได้ตอบโย ชู วาว่า “ถูก แล้ว ข้าพเจ้าได้ทำบาปต่อพระ ยาห์เวห์พระเจ้า ของประชาชนอิสราเอล นี่คือนี่สิ่งที่ข้าพเจ้าได้ ทำไป ๒๑ คือในพวกสิ่งของทั้งหมดที่พวก เรายึดมาได้นั้น ข้าพเจ้าได้เห็นเสื้อคลุมตัว งามจากบาบิโลน เงินกว่าสองกิโลกรัม และ ทองคำแห่งหนึ่งหนักประมาณหก ร้อยกรัม ข้าพเจ้าอยากได้ของเหล่านั้นมาก จึงได้เอา มันมาและซ่อนไว้ในพื้น ดินใต้เต็นท์ของ ข้าพเจ้า โดยวางเงินอยู่ด้านล่าง”

๒๒ โย ชู วาจึงได้ส่งคนไป พวกเขาวิ่งไปที เต็นท์หลังนั้น และได้พบของที่ถูกซ่อนไว้ใน เต็นท์นั้น โดยมีเงินวางอยู่ด้านล่าง ๒๓ พวก เขา นำของเหล่านั้นออกมาจากเต็นท์ และนำ ไปที่โยชูวาและชาวอิสราเอลทั้งหมดอยู่ แล้ว วางของเหล่านั้นไว้ต่อหน้าพระยาห์เวห์

๒๔ แล้วโย ชู วาและชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ ได้พาอา คานลูกชายของเศ ราห์ พร้อมกับ เงิน เสื้อคลุม ทองแห่ง พวกลูกชายลูกสาว ของเขา พวกวัว ลาและแกะทั้งหลาย รวม

* ๗:๕ เหมืองหิน หมายถึง สถานที่ที่ประชาชนตัดหินจากก้อนหินขนาดใหญ่

ทั้งเต็นท์ของเขา และทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเขา ขึ้นไปที่หุบเขาอาโคร์^{๒๕} โยชูวาพูดว่า “ทำไมเจ้าถึงได้นำความเดือดร้อนนี้มาให้กับพวกเรา วันนี้ พระยาห์เวห์จะนำความเดือดร้อนมาให้กับเจ้า” จาก นนประชาชนชาวอิสราเอลก็พากันเอาหินขว้างใส่อาคานกับครอบครัวของเขาให้ตาย เผาครอบครัวของเขา อาคานและทรัพย์สินทั้งหมดของเขา และขว้างก้อน หินใส่พวก เขา^{๒๖} แล้วชาวอิสราเอลก็เอาก้อน หินมากองทับร่างของเขาไว้และมันก็ยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ นั่นเป็นเหตุที่เขาเรียกสถานที่แห่งนั้นว่าหุบเขาอาโคร์^{๒๗} หลังจาก นั้นพระ ยาห์เวห์ก็หายจากความโกรธที่แผดเผาเน้น

การทำลายเมืองอัย

๑๖ จาก นั้นพระ ยาห์เวห์ได้พูดกับโย ชูว่าว่า “อย่าได้กลัวหรือท้อถอย ให้นำเหล่านักรบทั้งหมดไปกับเจ้า และขึ้นไปยังเมืองอัย ๑ ดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์เมืองอัยประชาชนของเขา รวมทั้งเมืองและแผ่นดินของเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว ๒ เจ้าจะทำกับเมืองอัยและกษัตริย์ของเมือง นี้ อย่างกับที่เจ้าได้ทำกับเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเขามาแล้ว แต่ครั้งนี้ เจ้าจะได้รับอนุญาตให้เก็บทรัพย์สมบัติในเมืองและสัตว์ เลี้ยงไว้เป็นของพวก เจ้าได้ ให้จัดทหารไว้ข่มใจมดีจากทางด้านหลังของเมือง”

๓ ดังนั้นโย ชู วาจึงได้นำทหารทั้งหมดขึ้นไปเมืองอัย โยชูวาได้ตัดทหารชั้นเยี่ยมออกมาสามหมื่นคน และส่งพวก เขาออกไปในตอนกลางคืน ๔ เขาได้ส่งพวกทหารกลุ่มนี้ว่า “ฟังให้ดี ให้พวก เจ้าคอยดัก ชุ่มอยู่ทางด้านหลังของเมือง อย่าไปไกลจากเมืองนัก ให้พวก เจ้าทั้งหมดตีคน ตัวอยู่ตลอด ๕ เราและประชาชนของเราจะเข้าประชิดตัวเมือง เมื่อพวก เขาออกมาต่อสู้กับพวก เรา พวก เขาก็จะแก้มือถอย หินพวก เขาเหมือนครั้งก่อน ๖ พวก เขาจะได้ตามเราออกมา จนกว่าเราได้ล่อให้พวก เขาออกห่างจากตัว เมือง เพราะพวก เขาจะพูดว่า ‘พวกนั้นกำลังหนีพวกเรา

เหมือนครั้งก่อน’ ดังนั้น พวกเราหนีพวก เขาออกไปนั้น ๗ ถึงตอน นั้น ก็ให้พวก เจ้าลุก ขึ้นจากที่ ซ่อน และเข้ายึดเมืองไว้ พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวก เจ้าก็จะมอบเมืองนี้ไว้ในมือของพวก เจ้า

๘ เมื่อพวก เจ้ายึดเมืองได้ ให้จุดไฟเผาเมืองซะ พวก เจ้าต้องทำตามทีพระ ยาห์เวห์ได้สั่งไว้ นี่คือการสั่งทั้ง หลายสำหรับพวก เจ้า ไปลงมือได้เลย”

๙ แล้วโย ชู วาก็ได้ส่งพวก เขาออกไป พวก เขาได้ไปยังที่ซ่อน ตัวของพวก เขา พวก เขาได้แอบชุ่มอยู่ระหว่างเมืองเบธ เอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของเมืองอัย แต่ในคืนนั้นโยชูวายังอยู่ในค่ายกับประชาชน

๑๐ วันต่อมา โยชูวาตื่นแต่เช้าตรู และได้เรียกประชาชนให้มารวมตัวกัน แล้วเขากับพวกผู้วางไสของอิสราเอลก็ได้นำทัพประชาชนขึ้นไปตีเมืองอัย ๑๑ พวกทหารทั้งหมดที่อยู่กับเขาก็ได้เดิน ทัพขึ้นไป และเข้าใกล้เมืองอัย จนกระทั่งพวกเขาได้มาถึงด้านหน้าของเมือง จึงได้ตั้งค่ายอยู่ทางทิศเหนือของเมืองอัย มีหุบเขาคั่นระหว่างพวกเขา กับเมืองอัย

๑๒ โย ชู วา ได้จัดกำลังคนประมาณห้าพัน ให้แอบชุ่มอยู่ระหว่างเมืองเบธ เอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของเมือง ๑๓ พวก เขาได้วางกองกำลังไว้ตามที่ของ มัน ค่ายหลักอยู่ทางทิศเหนือของเมือง และพวกที่ดัก ชุ่มก็อยู่ทางทิศตะวันตกของเมือง ในคืนนั้นโยชูวาได้เข้าไปในหุบเขา

๑๔ เมื่อกษัตริย์เมืองอัยเห็นอย่างนั้น เขาและประชาชนในเมืองก็รีบออกมาแต่เช้า ตรู เพื่อต่อสู้กับชาวอิสราเอล ปะทะกันที่ด้านหน้าของหุบเขาจอร์แดน แต่กษัตริย์เมืองอัยไม่รู้ว่ายังมีกองทหารอีกหนึ่งกองแอบชุ่มอยู่ทางด้านหลังของเมือง

๑๕ โย ชู วาและพวกทหารแก้มือถอยทำเป็นพ่ายแพ้ย่ำและวิ่งหนีไปทางทะเลทราย ๑๖ ชาวเมืองอัยทุก คนถูกสั่งให้ไล่ ตามพวก นั้นไป เมื่อพวกเขาไล่ตามโยชูวาไป พวกเขาก็ถูกล่อให้ออกห่างจากเมือง ๑๗ ไม่มีผู้ขายเหลือเลยสัก

^{๒๕}๒๖ จนถึงทุกวันนี้ หมายถึง เวลาที่เขียนหนังสือนี้

^{๒๖}๒๖ อาโคร์ คำนี้ในภาษาฮีบรู หมายถึง “ความเดือดร้อน”

^{๒๗}๑ อัย ดูใน โยชูวา ๗:๒ ชื่อของเมืองนี้มีความหมายว่า “ซอกปรักหักพัง” (เหมือน ข้อ ๒๘)

คนเดียวในเมืองอัยหรือเมืองเบธเอล เพราะผู้ชายทุกคนได้ออกไปไล่ ตามชาวอิสราเอลจนหมด พวก เขาทิ้งประตูเมืองให้เปิดอยู่และไปไล่ตามชาวอิสราเอล

^{๑๘} แล้วพระ ยาร์เวห์พูดกับโยชวาว่า “ให้ ยืนหอกที่อยู่ในมือของ เจ้าไปที่เมืองอัย เพราะเราจะมอบเมืองอัยให้อยู่ในกำ มือของเจ้า” โยชวาจึงยืนหอกที่อยู่ในมือไปที่เมืองอัย ^{๑๙} ทันใดนั้น ทหารที่แอบซุ่มอยู่ก็ออกมาจากที่ ซ่อนของพวกเขา เขาอย่างรวดเร็ว และรีบบุกไปข้าง หน้าทันทีที่โยชวา ยืนมือของเขาออกไป พวกเขาได้เข้าไปในเมืองและยึดเมืองไว้ และรีบจุดไฟเผาเมือง

^{๒๐} เมื่อชาวเมืองอัยเหลียวหลังมาดู ก็ เห็นกลุ่มควันลอยออกมาจากเมืองพลุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า แต่พวกเขาทั้งหมดทางหนี เพราะชาวอิสราเอลที่ก่อนหน้า นี้ได้หนีไปทางทะเลทราย ได้หันกลับมาต่อสู้กับคนที่ไล่ล่าพวกเขา ^{๒๑} คือ เมื่อโยชวา กับพวกชาวอิสราเอล เห็นว่าทหารที่แอบซุ่มอยู่ ได้เข้ายึดเมืองและได้เห็นควันจากในเมืองกำลังพลุ่งขึ้น พวก เขาก็ได้หันกลับมาโจมตีชาวเมืองอัย ^{๒๒} พวกทหารอิสราเอลที่เคยแอบ ซุ่มอยู่ที่วัง ออกมาจากเมืองเพื่อต่อสู้กับชาวเมืองอัย ดังนั้น ชาวเมืองอัยจึงถูกล้อมอยู่ในทุกๆ ด้านท่ามกลางชาวอิสราเอล และชาวอิสราเอลได้โจมตีพวกเขาจนไม่มีใครรอดชีวิตหรือหลบหนีไปได้ ^{๒๓} แต่พวกเขาได้จับตัวกษัตริย์ของเมืองอัยไว้และได้นำตัวมาให้กับโยชวา

การตรวจผลการสู้รบ

^{๒๔} เมื่อชาวเมืองอิสราเอลได้ไล่ฆ่าชาวเมืองอัยที่วังหนีไปในท้องทุ่ง และในทะเลทรายจนหมดเกลี้ยงทุกคนแล้ว กองทัพชาวอิสราเอลก็กลับเข้าสู่เมืองอัยและโจมตีคนในเมืองที่ยังหลงเหลืออยู่ ^{๒๕} ในวันนั้น พวกเขฆ่าชาวเมืองอัยทั้งชายและหญิง ตายไปทั้งหมดหนึ่ง หมื่นสอง พันคน ^{๒๖} โยชวาไม่ได้หุดมือที่ถือหอกของเขา กลับเข้ามา จนกระทั่งประชาชนของเมืองอัยถูกทำลายล้างจนหมดสิ้น ^{๒๗} แต่คนอิสราเอลได้รับเอาสัตว์ เลี้ยงและของมีค่าของเมืองไป ตามที่พระ ยาร์เวห์ได้สั่งโยชวาไว้

^{๒๘} แล้วโยชวาได้เผาเมืองอัย และทำให้มันกลายเป็นซากปรักหักพังจนถึงทุกวันนี้ ^{๒๙} และได้เสียบศพของกษัตริย์เมืองอัยบนต้นไม้จนกระทั่งถึงตอนเย็น และเมื่อดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า โยชวาจึงสั่งให้ปลูศพของกษัตริย์ลงมาจากต้นไม้และนำไปทิ้งไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง แล้วพวกเขาได้ยกเอาก่อน หินมาทับไว้จนเป็นกองใหญ่และมันก็ยังอยู่จนถึงทุกวันนี้

การอ่านคำอวยพรและคำสาปแช่ง

^{๓๐} แล้วโยชวาได้สร้างแท่นบูชาให้แก่พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของชาวอิสราเอล บนภูเขาเอบาล ^{๓๑} ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระ ยาร์เวห์ได้สั่งชาวอิสราเอลไว้ โยชวาสร้างมันขึ้นมาตามที่เขียนไว้ในหนังสือกฎของโมเสส ที่ว่า “แท่นบูชาจะต้องทำจากพวกหินที่ไม่มีการตัดแต่ง ไม่มีการใช้เครื่องมือเหล็กใดๆบนแท่นบูชา” พวกเขาได้เผาเครื่องเผาบูชาให้แก่พระ ยาร์เวห์บนแท่นบูชา และได้ถวายเครื่องสังสรรค์บูชาด้วย

^{๓๒} ตรงนั้น โยชวาได้คัดลอกกฎของโมเสสลงบนหินต่อ หน้าชาวอิสราเอลทั้งหลาย ^{๓๓} ชาวอิสราเอลทั้งหมด ชาวต่างชาติรวมทั้งคนที่เกิดในอิสราเอล พวกผู้นำอาวุโส พวกเจ้าหน้าที่ และพวกผู้พิพากษาทั้งหลาย ต่างยืนอยู่สอง ข้างของหีบเก็บข้อตกลงของพระ ยาร์เวห์ ที่หันหน้าไปทางพวกนักบวชชาวเลวีที่แบกหีบนั้นอยู่ ประชาชนครึ่งหนึ่งก็ยืนอยู่ด้านหน้าภูเขาเกริซิม และประชาชนอีกครึ่งหนึ่งก็ยืนอยู่ด้านหน้าภูเขาเอบาล ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระ ยาร์เวห์เคยสั่งเอาไว้ก่อนหน้านั้น ตอนที่ท่านให้คำสั่งเกี่ยวกับการอวยพรชาวอิสราเอล *

^{๓๔} หลังจากนั้น โยชวาจึงอ่านถ้อยคำทั้งหมดจากกฎข้อปฏิบัตินั้น รวมทั้งคำอวยพรและคำสาปแช่ง ตามที่ได้เขียนไว้ในหนังสือกฎปฏิบัตินั้น ^{๓๕} โยชวาได้อ่านทุกๆ คำที่โมเสสได้สั่งไว้ ต่อหน้าที่ชุมนุมของชาวอิสราเอลทั้งหมด รวมทั้งผู้หญิง เด็กๆ และคนต่างชาติที่อาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขา

* ๘:๓๓ เรื่องนี้อ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ บทที่ ๒๗

ชาวกิเบโอนหลอกโยชวา

๑๓ เมื่อกษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ได้ยินเรื่องนี้ พวกนี้เป็นกษัตริย์ของชาวฮิตไทต์ ชาวอาโมไรต์ ชาวคานาอัน ชาวเปริสิช ชาวฮีไวต์ และชาวเยบุส ซึ่งเป็นเผ่าต่างๆที่อาศัยอยู่ตามแถบเทือกเขา และที่ลุ่มเชิงเขาด้านตะวันตกตามชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ขึ้นไปจนถึงเทือกเขาเลบานอน ^๒ พวกเขารวมตัวกันขึ้นและวางแผนที่จะต่อสู้กับโยชวาและประชาชนชาวอิสราเอล

^๓ แต่เมื่อชาวกิเบโอนได้ยินเรื่องที่โยชวาได้ทำกับเมืองเยรีโคและเมืองอัยแล้ว “พวกเขาก็ได้ออกกลอุบายขึ้นมา ส่งกลุ่มทูตออกไป ที่มีลาแบกกระสอบข้าวและถั่วแห้ง เหล้า องุ่นที่เก่าและปะไว้ ^๔ พวกเขาสวมรองเท้าเก่ามีรอยปะ และใส่เสื้อผ้าเก่าๆขาดๆ ส่วนขนมปังที่เตรียมไว้ก็แห้งและมีราขึ้น

^๕ พวกเขาดำเนินทางไปหาโยชวาที่ค่ายในเมืองกิลกาล และพูดกับโยชวาและชาวอิสราเอลว่า “พวกเรามาจากแผ่นดินที่อยู่ห่างไกล ขอทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกเราด้วยเถิด”

^๖ แต่ชาวอิสราเอลพูดกับชาวฮีไวต์เหล่านั้นว่า “ไม่แน่ว่าเจ้าอาจจะอาศัยอยู่แถวๆนี้ก็ได้ แล้วพวกเราจะทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับเจ้าได้อย่างไร”

^๗ ชาวฮีไวต์จึงพูดกับโยชวาว่า “พวกเราเป็นผู้รับใช้ของท่าน” โยชวาจึงถามว่า “พวกเจ้าเป็นใคร และมาจากไหน”

^๘ พวกเขตอบว่า “ชื่อเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ทำให้พวกเราผู้รับใช้ของท่าน เดินทางมาจากดินแดนอันไกลโพ้น พวกเราได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์และทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ได้ทำในประเทศอียิปต์ ^๙ และได้ยินถึงสิ่งต่างๆที่พระองค์ได้ทำต่อกษัตริย์สององค์ของชาวอาโมไรต์ ที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน คือกษัตริย์สิโหนแห่งเมืองเฮซุโบน และกษัตริย์โอกแห่งแคว้นบาชานที่ปกครองอยู่ที่เมืองฮัทธาโรท ^{๑๐} ดังนั้น พวกผู้นำอาวุโสกับชาวเมืองทั้งหลายของประเทศของเรา ได้พูดกับพวกเราว่า ‘ให้น่าเสียดายอาหารติดตัว

ไป และเดินทางไปหาพวกเขา’ และให้พูดกับพวกเขาว่า ‘พวกเราคือคนรับใช้ของท่าน ขอช่วยทำข้อตกลงเป็นพันธมิตรกับพวกเราด้วยเถิด’

^{๑๑} ขนมปังของพวกเรานี้ พวกเราห่อมันตอนที่มันยังอุ่นๆในวิน ที่พวกเรารอบอกบ้านเดินทางมาหาท่าน และตอนนี้ ดุสิมันแห้งและขึ้นราแล้ว ^{๑๒} นี่คือถั่วแห้งใหม่ๆของพวกเรา ที่พวกเราได้เติมเหล้าองุ่นใหม่ลงไป และดุสิ พวกมันขาดเสียแล้ว และเสื้อผ้าเหล่านี้ ก็กับรองเท้าของพวกเราก็กาลงจากการเดินทางอันยาวนานของพวกเรา”

^{๑๓} ชาวอิสราเอลจึงชิมเสียดายอาหารของพวกเขาดู แต่ไม่มีใครขอคำแนะนำจากพระยาห์เวห์ ^{๑๔} และโยชวาก็ได้ทำข้อตกลงเป็นพันธมิตรกับพวกเขาว่าจะไม่ฆ่าพวกเขา และพวกผู้นำของประชาชนได้ รับรองข้อตกลงนั้นด้วยคำสาบาน

^{๑๕} หลังจากได้ทำข้อตกลงกับชาวกิเบโอนแล้วสามวัน ชาวอิสราเอลได้เห็นว่า พวกนั้นเป็นเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้ๆพวกเขา ^{๑๖} ดังนั้น ชาวอิสราเอลจึงออกเดินทางและในวันที่สามก็ได้มาถึงเมืองต่างๆของคนพวกนั้น คือ เมืองกิเบโอน เมืองเคฟิราห์ เบเอโรท และคิริยาทเยอาริม ^{๑๗} แต่ชาวอิสราเอลไม่ได้โจมตีพวกนั้น เพราะพวกผู้นำของประชาชนได้สาบานกับพวกนั้นไว้แล้วต่อหน้าพระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล

แต่ชาวอิสราเอลทั้งหมดต่างบ่นต่อว่าพวกผู้นำ ^{๑๘} พวกผู้นำทั้ง หลายจึงพูดกับประชาชนทั้งหมดว่า “เราได้สาบานกับพวกเขาโดยอ้างพระยาห์เวห์พระเจ้าของชาวอิสราเอลไปแล้ว ดังนั้น ตอนนี้พวกเราจึงไม่สามารถแตะต้องพวกเขาได้ ^{๑๙} พวกเราจะปล่อยให้พวกเขามีชีวิตต่อไป ไม่อย่างนั้นความโกรธของพระเจ้าจะตกลงบนพวกเรา ที่ได้ผิดคำสาบานที่พวกเราได้ให้กับพวกเขา ^{๒๐} ปล่อยให้พวกเขามีชีวิตต่อไป แต่ให้มาเป็นคนตัด ฟืนและคนตัด นำให้กับประชาชนชาวอิสราเอล” ดังนั้นพวกผู้นำก็ได้ทำตามที่ได้สาบานไว้

^{๒๑} โยชวาได้เรียกพวกชาวกิเบโอนเหล่านั้นมาและพูดกับพวกเขาว่า “ทำไมพวกเจ้าถึงได้มาหลอกเรา โดยพูดว่า ‘พวกเรา

*๙:๑ ที่ลุ่มเชิงเขาด้านตะวันตก หรือเซเฟลาห์

จากที่ห่างไกลจากท่านมาก' ในเมื่อความจริงแล้ว พวก เจ้าอาศัยอยู่ใกล้ๆพวก เราเ็นอง^{๒๓} ดังนั้น ตอนนี พวกเจ้าจะต้องถูกสาปแช่ง พวกเจ้าจะต้องเป็นทาส เป็นคนตัดฟืน และเป็นคนตักน้ำให้กับบ้านของพระเจ้า ของข้าตลอดไป”

^{๒๔}พวกเขาตอบโยชูวาว่า “มีคนบอกพวกเรา ผู้รับใช้ของท่านว่า ‘พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ได้ส่งโมเสสผู้รับ ใช้ของพระองค์ ให้มอบแผ่น ดินทั้งหมดนี้ให้กับท่าน และให้กวาดล้างประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นดินนี้ ออกไปต่อ หน้าท่าน’ พวก เรากลัวว่าท่านจะฆ่าพวกเรา พวกเราก็เลยทำอย่างนี้ ^{๒๕}ตอนนี้ พวกเราก็อยู่ในกำมือของท่านแล้ว ทำกับพวกเรตามที่ท่านเห็นว่าดีและถูกต้องเถิด”

^{๒๖}โยชูวาได้ทำอย่างนี้กับพวกเขา คือ ช่วยชีวิตชาวกิเบ โอนไว้จากชาวอิสราเอล และพวกชาวอิสราเอลก็ไม่ ได้ฆ่าคนเหล่านี้ ^{๒๗}แต่ในวันนั้น โยชูวาได้ทำให้พวกเขาเป็น คนตัด ฟืนและคนตัก น้ำสำหรับชาวอิสราเอล และสำหรับแท่น บูชาของพระ ยาห์เวห์ในสถาน ที่นั้นที่พระ ยาห์เวห์จะเลือก และพวกเขา ก็ยังเป็นทาสอยู่จนถึงทุกวันนี้

วันที่ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง

๑๐ เมื่อ กษัตริย์อา โด นี เซ เดก แห่ง เมืองเยรูซาเล็มได้ข่าวว่า โย ชู วา ได้ยึดเมืองอัยและได้ทำลายถวายเป็นถวาย พระยาห์เวห์ และโยชูวาทำกับเมืองอัยและ กษัตริย์ของเมืองอัยอย่างเดียวกับที่ได้ทำกับ เมืองเย ริ โคและกษัตริย์ของมัน และเขายังรู้ว่าชาวเมืองกิเบ โอน ได้ทำข้อ ตกลง เป็นพันธมิตรกับชาวอิสราเอล และได้อาศัย อยู่ใกล้ๆกับชาวอิสราเอล ^๒กษัตริย์อา โด นี เซ เดกและประชาชนของท่านก็หวาด กลัว มาก เพราะกิเบ โอนเป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง เหมือนกับเมืองหลวง ีทั้ง หลาย มีขนาด ใหญ่กว่าเมืองอัย และผู้ชายของเมืองนั้น ก็เป็นนักรบที่ ดี ^๓ดังนั้นกษัตริย์อา โด นี เซ เดกแห่งเมืองเยรูซาเล็ม จึงได้ขอความช่วยเหลือ

เหลือไปยังกษัตริย์โฮ ฮัมแห่งเมืองเฮ โบ รน กษัตริย์ปิ รามแห่งเมืองยา รุมท กษัตริย์ยา เฟียแห่งเมืองลา คีซ และกษัตริย์เดบีร์แห่ง เมืองเอก โลงว่า ^๔“ขึ้น มาช่วยข้าพเจ้าตี เมืองกิเบ โอนด้วย เพราะเมืองนั้นได้เข้าเป็น พันธมิตรกับโยชูวาและชาวอิสราเอลแล้ว”

^๕ดังนั้น กษัตริย์ของอาโม ไรต์ทั้งห้าองค์ คือ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม เมืองเฮ โบ รน เมืองยารุมท เมืองลาคีซ และเมืองเอกโลน จึงได้รวบรวมกำลังพลและยกขึ้นไป และได้ตั้งค่ายอยู่ตรง ข้ามกับเมืองกิเบ โอนและ โจมตีเมืองนั้น

^๖ประชาชนเมืองกิเบ โอนจึงส่ง ชาวไป ถึงโยชูวาที่ค่ายในกิล กาลว่า “อย่าได้ทอด ทิ้งพวก เราเหล่าผู้รับ ใช้ของท่าน รีบขึ้นมา กู้พวก เรา ช่วยพวก เราด้วย เพราะพวก กษัตริย์ชาวอาโม ไรต์ ที่อาศัยอยู่ตามเทือก เขา ได้รวบรวมพลมาต่อสู้อกับพวกเรา”

^๗ดังนั้น โยชูวาจึงเดินทัพจากเมืองกิลกาล ด้วยกองทัพทั้งหมดของเขา นักรบชั้นเยี่ยม ทุกคนก็อยู่กับเขา ^๘พระยาห์เวห์ได้ส่งโยชูวา ว่า “อย่ากลัวพวกมัน เพราะเราได้มอบพวก มันไว้ในกำมือของเจ้าแล้ว จะไม่มีใครสักคน ในพวกมันที่จะต่อต้านเจ้าได้”

^๙หลังจากเดิน ทางตลอดทั้ง คืนจากเมือง กิลกาล โยชูวาก็ได้เข้าโจมตีทันทีไม่ให้พวก นันรู้ตัว

^{๑๐}พระ ยาห์เวห์ได้ทำให้พวก นั้นแตก ตันตกใจ ต่อ หน้าชาวอิสราเอล ทำให้ชาว อิสราเอลได้ รับชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ที่เมือง กิเบ โอน และพวกอิสราเอลได้ไล่ล่าพวกนั้น ไปตามถนนที่ขึ้นไปเบธ โฮ โรน และฆ่า ฟัน พวก เขาไปตลอดทางจนถึงเมืองอา เซ คาห์ และมักเคดาห์ ^{๑๑}ขณะที่พวก เขาหนีอยู่ข้าง หน้าของชาวอิสราเอลไปตามเส้น ทางสู่เมือง เบธ โฮ โรนนั้น พระเจ้าได้โยนลูกเห็บขนาด ยักษ์ลงมาจากฟ้า ตลอดไปจนถึงเมืองอา เซ คาห์ พวกเขาก็ตาย คนที่ตายด้วยลูกเห็บยังมีมากกว่าคนที่ถูกชาวอิสราเอลฆ่าด้วยดาบ เสียอีก

^{๙:๒๓} บ้านของพระเจ้า คำนี้อาจหมายถึง “ครอบครัวของพระเจ้า” (ชาวอิสราเอล) หรืออาจ จะหมายถึงเด็ทนต์ศักดิ์สิทธิ์หรือวิหาร

^{๑๐:๒} เมืองหลวง บรรดาเมืองที่ได้รับการป้องกันอย่างเข้มแข็งและเป็นเมืองที่คอยควบคุม เมืองในบริเวณใกล้เคียงที่มีขนาดเล็กกว่า

๒๒ ในวัน นั้นที่พระ ยาร์เวห์ได้มอบชาวอาโมไรต์ให้กับชาวอิสราเอล โยชูวาได้พูดกับพระยาร์เวห์ต่อหน้าชาวอิสราเอลว่า “ดวงอาทิตย์เอ๋ย หยุดนิ่งที่เมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย หยุดอยู่ตรงหุบเขาเอียลาโลนเถิด”

๑๓ และดวงอาทิตย์ก็หยุดอยู่กับที่ และดวงจันทร์ก็ไม่เคลื่อนไหว จนประชาชนอิสราเอลได้ชัยชนะเหนือศัตรูทั้ง หลายของพวก เขา เรื่องนี้ได้บันทึกไว้ในหนังสือของยอฮัน ดวงอาทิตย์หยุด นิ่งกลางท้องฟ้า และไม่ได้ตกไปเกือบหนึ่งวัน ๑๔ ไม่เคยมีวันไหนเหมือนกับวันนั้น ไม่ว่าจะก่อนหน้านั้นหรือหลังจากนี้ เป็นวัน ที่พระ ยาร์เวห์ได้ฟังเสียงของมนุษย์คนหนึ่ง พระยาร์เวห์ได้ต่อสู้เพื่อชาวอิสราเอลแน่

๑๕ แล้วโยชูวากับชาวอิสราเอลทั้งหมดก็กลับไปค่ายที่เมืองกิเบโอน ๑๖ กษัตริย์ทั้งห้าคนได้หลบหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่มัทเคดาห์ ๑๗ มีคนมาบอกโยชูวาว่า “พวกเราได้พบกษัตริย์ทั้งห้าหลบซ่อนอยู่ในถ้ำที่ มัทเคดาห์” ๑๘ โยชูวาได้พูดว่า “กลิ้งพวกหินใหญ่ๆ ไปปิดปากถ้ำนั้นไว้ และจัดคนให้คอยเฝ้าพวกเขาไว้ ๑๙ แต่พวกท่านไม่ต้องอยู่คอยที่นั่น ให้ไล่ตามศัตรูของพวกท่านไป ให้โจมตีพวก เขาจากข้างหลัง อายายอมให้พวก เขา กลับเข้าเมืองทั้ง หลายของพวก เขาได้ อีก เพราะพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก ท่านได้มอบพวกเขาไว้ในมือของพวกท่านแล้ว”

๒๐ โยชูวาและชาวอิสราเอลได้ฆ่าทำลายพวก นั้นจนเกือบหมดเกลี้ยง มีไม่กี่คนที่หนีเข้าไปในเมืองของพวก เขาที่มีป้อมปราการ ๒๑ ประชาชนชาวอิสราเอลทั้งหมดได้กลับมาหาโยชูวาที่ค่ายพักมัทเคดาห์อย่างปลอดภัย และไม่มีใครกล้ากระดิกลิ้นต่อว่าชาวอิสราเอลอีกเลย

๒๒ แล้วโยชูวาได้พูดว่า “เปิดปากถ้ำ และนำตัวกษัตริย์ทั้งห้าออกมาพบเรา” ๒๓ พวก เขาจึงนำกษัตริย์ทั้งห้าออกมาจากถ้ำ คือ กษัตริย์แห่งเยรูซาเล็ม แห่งเฮโบรน แห่งยารมูท แห่งลาคีซ และแห่งเอกลอน ๒๔ เมื่อพวก เขานำตัวกษัตริย์เหล่านี้ ออกมายังโยชูวา โยชูวาจึงเรียกประชุมชาวอิสราเอลทั้งหมด และเขาได้พูดกับพวกแม่ทัพที่ได้ร่วมออกรบกับเขาว่า “มานี่สิ และเอาเท้าของพวก ท่านเหยียบคอกษัตริย์เหล่านี้ไว้”

พวก เขาจึงเข้ามาและเอาเท้าวางไว้บนคอกของกษัตริย์ทั้งห้าคนนั้น

๒๕ โยชูวาพูดกับพวกเขาว่า “อย่ากลัวหรือห่อแ่ให้เข้มแข็งและกล้าหาญไว้ เพราะพระ ยาร์เวห์จะทำอย่าง นี้กับศัตรูทั้ง หลายที่ท่านกำลังจะสู้รบด้วย”

๒๖ หลังจาก นั้น โยชูวาได้ฆ่ากษัตริย์พวกนั้นและเสียบพวก เขาไว้บนเสา ไม่ทำอันตราย เขาถูกเสียบอยู่อย่าง นั้นจนถึงเย็น ๒๗ เมื่อดวงอาทิตย์ตกดิน โยชูวาได้สั่งให้เอาศพทั้งห้าลงมา และนำไปโยนไว้ในถ้ำที่พวก เขาเคยหลบซ่อน ตัว แล้วเอาหินใหญ่ๆ ปิดปากถ้ำไว้ หินพวกนั้นยังอยู่จนถึงทุกวันนี้

๒๘ ในวัน นั้น โยชูวาได้ยึดเมืองมัทเคดาห์ และเขาได้ฆ่าประชาชนและกษัตริย์ของเมืองนั้น เขาได้ทำลายเมืองนั้นอย่างราบคาบ ไม่มีใครเหลือรอดชีวิตเลย เขาได้ทำกับกษัตริย์เมืองมัทเคดาห์อย่างกับที่เขาเคยทำกับกษัตริย์เมืองเยรีโค

การยึดเมืองทางใต้

๒๙ โยชูวาและชาวอิสราเอลทั้งหมดได้ยกทัพออกจากเมืองมัทเคดาห์ไปยังเมืองลิบนานห์ และได้สู้รบกับเมืองลิบนานห์ ๓๐ พระยาร์เวห์ได้มอบเมืองและกษัตริย์ของเมือง นี้ไว้ในกำมือของชาวอิสราเอล โยชูวาได้ฆ่าทุกคนที่อยู่ในเมือง ไม่มีใครรอดชีวิตในเมืองนั้นเลย และเขาได้จัดการกษัตริย์ของเมือง นี้อย่างกับที่เขาเคยทำกับกษัตริย์เมืองเยรีโค

๓๑ แล้วโยชูวาและชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ได้เคลื่อนทัพออกจากเมืองลิบนานห์ไปยังเมืองลาคีซ แล้วตั้งค่ายล้อมเมืองไว้และเข้าโจมตีเมืองนั้น ๓๒ พระ ยาร์เวห์ได้มอบเมืองลาคีซไว้ในกำมือของชาวอิสราเอล แล้วโยชูวายึดเมืองไว้ได้ในวันที่สอง เขาได้ฆ่าทุกคนที่อยู่ในเมืองอย่างกับที่เขาเคยทำกับเมืองลิบนานห์ ๓๓ กษัตริย์โฮ รามแห่งเมืองเก เซอร์ได้ขึ้นมาช่วยเมืองลาคีซ แต่โยชูวาก็ได้เอาชนะเขาที่กองทัพอของเขา จนไม่มีใครเหลือรอดชีวิต

๓๔ จากนั้น โยชูวากับชาวอิสราเอลก็ยกทัพต่อจากเมืองลาคีซไปยังเมืองเอกลอน พวก เขาได้ตั้งค่ายล้อมเมืองไว้และโจมตีเมืองนั้น ๓๕ พวก เขายึดเมืองนั้นได้ ในวันที่นั้นพวกเขาได้ใช้ดาบฆ่าฟันทุกคนในเมือง โยชูวาได้ฆ่า

ทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น อย่างกับที่เขาเคยทำกับเมืองลาอีซ

^{๓๖} แล้วโยชูวากับชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ยกทัพออกจากเมืองเอกลอนขึ้นไปยังเมืองเฮโบรน และโจมตีเมืองนั้น ^{๓๗} พวกเขายึดเมืองนั้นไว้ได้ และได้ฆ่ากษัตริย์และทุกคนต่างๆของมันเป็น รวมทั้งผู้คนที่อยู่ในหมู่บ้านต่างๆของมัน โยชูวาไม่ปล่อยให้ใครรอดชีวิตไปได้ อย่างเดียวกับที่เขาเคยทำกับเมืองเอกลอน เขาได้ทำลายเมืองและทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมืองนั้นลงอย่างราบคาบ

^{๓๘} แล้วโยชูวากับชาวอิสราเอลทั้งหมดก็หันกลับไปทางเมืองเดบีร์ และเข้าโจมตีเมืองนั้น ^{๓๙} โยชูวาได้เข้ายึดเมือง และจับตัวกษัตริย์ของเมืองนั้นไว้ รวมทั้งหมู่บ้านต่างๆของมัน พร้อมกับฆ่าทุกคนที่อาศัยอยู่ที่นั่น ไม่ปล่อยให้ใครรอดชีวิตไปได้เลย เขาจัดการกับชาวเมืองเดบีร์และกษัตริย์ของเมืองนี้ อย่างกับที่เขาเคยทำกับเมืองเฮโบรน และทำกับเมืองลิบนากับกษัตริย์ของเมืองนั้น

^{๔๐} โยชูวาได้เอาชนะดินแดนทั้งหมดได้แก่แถบเนินเขา บริเวณเทือกเขาเนเกบ ที่ลุ่มเชิงเขาตาดันตะวันตก และที่ลาดเขา รวมทั้งกษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านั้น เขาไม่ปล่อยให้ใครรอดชีวิตเลย เขาได้ทำลายทุกสิ่งที่มีลมหายใจ ตามที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของชาวอิสราเอลได้สั่งไว้

^{๔๑} โยชูวามีชัยเหนือพวกเขาตั้งแต่เมืองคาเดชบารเนียไปจนถึงเมืองกาซา และตั้งแต่แผ่นดินทั้งหมดของเมืองโกเชนไปจนถึงเมืองกิเบโอน ^{๔๒} โยชูวาได้ปราบกษัตริย์ทั้งหมดของพวกเขาและยึดแผ่นดินดินของพวกเขาทั้งหมดไว้ในคราวเดียวกัน เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของชาวอิสราเอลได้ต่อสู้เพื่อชาวอิสราเอล ^{๔๓} แล้วโยชูวากับชาวอิสราเอลทั้งหมดก็ยกทัพกลับมายังค่ายที่กิกลาก

พวกกษัตริย์ทางเหนือพ่ายแพ้

^๑ เมื่อกษัตริย์ยาบินแห่งเมืองฮาโซร์ได้ยื่นข่าวนี้ ก็ได้ส่งข่าวไปถึงกษัตริย์โยบับแห่งเมืองมาโดน กษัตริย์เมืองชิมโรน และกษัตริย์เมืองอัคราฟ ^๒ และยัง

ส่งข่าวไปถึงพวกกษัตริย์ที่อยู่ในแถบเนินเขาทางตอนเหนือ ในหุบเขาเจอร์แดนทางตอนใต้ของเมืองคินเนเรท ในแถบที่ลุ่มเชิงเขาตาดันตะวันตก และในเทือกเขาสูงโดร์ทางทิศตะวันตก ^๓ และส่งข่าวไปถึงชาวคานาอันที่อยู่ทางทิศตะวันออกและตะวันตก ชาวอาโมไรต์ ชาวฮิตไทต์ ชาวเปริสซี และชาวเยบูนในแถบเนินเขา และชาวฮีเวต์ที่อาศัยอยู่ที่เชิงเขาเฮอร์โมนในแคว้นมิสปาห์ “พวกกษัตริย์เหล่านี้ได้ยกทัพออกมา เป็นกองทัพขนาดมหึมา เหมือนเม็ดทรายที่ชายฝั่งทะเลพร้อมกับม้าและรถรบจำนวนมาก

^๔ กษัตริย์ทั้งหมดมารวมทัพกัน และตั้งค่ายอยู่ที่ลัธราเมโรม เพื่อจะสู้รบกับชาวอิสราเอล

^๕ พระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวาว่า “ไม่ต้องอวกัวพวกเขา เพราะพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้เราจะมอบพวกเขาทั้งหมดให้ชาวอิสราเอลฆ่า เจ้าจะต้องตัดเอ็นที่ขาม้าของพวกเขา และเผาพวกรถรบของพวกเขา”

^๖ ดังนั้น โยชูวากับทหารอิสราเอลก็ยกทัพขึ้นมา และโจมตีพวกเขาที่ลัธราเมโรม โดยไม่ให้พวกนั้นได้ทันตั้งตัว “พระยาห์เวห์ได้มอบพวกนั้นไว้ในกำมือของชาวอิสราเอล พวกอิสราเอลได้โจมตีและไล่ล่าพวกนั้นไปไกลถึงมหาไซดอนและมิสเรโฟทมาอิม และไปทางตะวันออกเลยไปถึงหุบเขามิสปาห์ จนไม่เหลือศัตรูสักคนรอดชีวิต ^๗ โยชูวาได้ทำกับพวกเขาตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่ง คือ ตัดเอ็นเอ็นขาของม้าของพวกเขา และเผาพวกรถรบของพวกเขาทิ้ง

^๘ ในเวลานั้น โยชูวาได้กลับมายึดเมืองฮาโซร์ และได้ฆ่ากษัตริย์ของเมืองนั้นด้วยดาบ เพราะแต่ก่อนนั้น ฮาโซร์เคยเป็นหัวหน้าของอาณาจักรเหล่านี้ทั้งหมดที่ต่อต้านชาวอิสราเอล ^๙ พวกเขาได้ฆ่าทุกคนที่อาศัยอยู่ในเมืองฮาโซร์ และทำลายพวกเขาลงอย่างย่อยยับ ทุกสิ่งที่มีลมหายใจไม่เหลือรอดชีวิตเลย และโยชูวาได้เผาเมืองฮาโซร์ทิ้ง

^{๑๐} โยชูวาได้ยึดเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นทั้งหมด และได้จับตัวกษัตริย์ของเมืองต่างๆมาฆ่า เขาได้ทำลายพวกนั้นลงอย่างราบคาบถวายให้กับพระยาห์เวห์ ตามที่โมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ได้สั่งไว้ ^{๑๑} แต่พวกทหารไม่

* ๑๐:๒ ดินเนเรท พื้นที่ที่อยู่ใกล้ทะเลสาบกาลิลี

ได้เผาพวกเมืองต่างๆที่อยู่บนเนิน ยกเว้นเมืองฮาซอร์ ที่ถูกโยชูวาเผาไป ^{๑๔} ส่วนสิ่งของทั้งหมดในเมืองเหล่านี้ และพวกสัตว์เลี้ยง ชาวอิสราเอลได้ยึดไว้เป็นของพวกเขา แต่ประชาชนในเมืองถูกฆ่าหมดไม่เหลือใคร รอดชีวิตแม้แต่คนเดียว ^{๑๕} พระยาห์เวห์ได้ส่งโมเสสผู้รับใช้พระองค์ยังโยชูวาอย่างนั้น และโยชูวาก็ทำตาม ไม่มีสักอย่างที่พระยาห์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้ แล้วโยชูวาไม่ทำตาม

^{๑๖} โยชูวายึดดินแดนทั้งหมดนี้ไว้ คือ ดินแดนแถบเนินเขา เนินเขาทั้งหมด แผ่นดินโกเชนทั้งหมด ที่ลุ่มเชิงเขาด้านตะวันตก หุบเขาจอร์แดน และดินแดนแถบเนินเขาของอิสราเอล รวมทั้งเชิงเขาของอิสราเอล ^{๑๗} ตั้งแต่ภูเขาฮา ลักขึ้นไปจนถึงเสอีร์ไกลไปจนถึงบาอัล กาดในหุบเขาเลบานอน ตอนล่างของเทือกเขาเฮอร์โมน และโยชูวาได้จับกษัตริย์ของเมืองเหล่านั้นทั้งหมดมาฆ่า ^{๑๘} โยชูวาได้ทำสงครามกับกษัตริย์เหล่านั้นเป็นเวลานาน ^{๑๙} ชาวอิสราเอลรบชนะพวกนั้นทั้งหมด ไม่มีสักเมืองได้ทำข้อตกลงเป็นพันธมิตรกับชาวอิสราเอล ยกเว้นชาวฮีไวต์ที่อาศัยอยู่ในเมืองกิเบโอน ^{๒๐} เป็นเพราะพระยาห์เวห์เอง ที่ทำให้คนเหล่านั้นอยากจะสู้รบกับชาวอิสราเอล เพื่อพวกเขาจะได้ถูกทำลายลงอย่างสิ้นซาก ไม่ได้ ได้รับความเมตตา และถูกกวาดล้างจนหมดสิ้น ตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งโมเสสไว้

^{๒๑} เวลานั้น โยชูวาไปทำลายล้างชาวอานาค ที่อาศัยอยู่ตามดินแดนแถบเนินเขา ที่เฮโบรน ที่เดบีร์ ที่อานาบท พื้นที่ทั้งหมดแถบเนินเขาของยูดาห์ และพื้นที่ทั้งหมดแถบเนินเขาของอิสราเอล โยชูวาได้ทำลายชาวอานาคและเมืองต่างๆของพวกเขาทิ้งไป ^{๒๒} ไม่มีชาวอานาคหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินอิสราเอล มีเพียงบางส่วนของที่เหลืออยู่ในกาซา กัท และอัสโดด ^{๒๓} ดังนั้น โยชูวาจึงได้ยึดเอาดินแดนทั้งหมดไว้ตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งไว้กับโมเสสทุก อย่าง และโยชูวาก็ได้มอบดินแดนแห่งนี้ให้เป็นที่มรดกกับชาวอิสราเอล ตามสัดส่วนของเผ่าต่างๆ แล้วแผ่นดินก็ได้หยุดพักจากสงคราม

รายชื่อพวกกษัตริย์ที่พ่ายแพ้

^๑ ต่อไป นี่คือนามกษัตริย์ของแผ่นดิน **๑๒** ดินที่ชาวอิสราเอลได้เอาชนะ และชาวอิสราเอลได้ยึดครองแผ่นดินของกษัตริย์เหล่านั้นที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน จากหุบเขาลีกอาร์โนนไปถึงภูเขาเฮอร์โมน รวมทั้งแผ่นดินทั้งหมดที่อยู่ทางทิศตะวันออกของหุบเขาจอร์แดนด้วย

^๒ คือกษัตริย์สิ โหนของชาวอามไรต์ ที่ปกครองอยู่เมืองเฮชโบน เขาปกครองตั้งแต่อาโรเออร์ซึ่งอยู่ริมหุบเขาลีกอาร์โนน เริ่มจากตรงกลางของหุบเขาและครึ่งหนึ่งของกิเลอาด ไปจนถึงแม่น้ำยับบอกซึ่งเป็นเขตแดนของชาวอัมโมน ^๓ และเขาปกครองด้านตะวันตก ออกของหุบเขาจอร์แดน จากทะเลสาบกาลิลีไปถึงทะเลตาย (ทะเลเกลือ) ถึงเบธเยชิโมทและไปถึงทางใต้จนถึงด้านล่างของที่ลาดเขาปิสกาห์

^๔ ชาวอิสราเอลได้ยึดครองเขตแดนของกษัตริย์โอกแห่งแคว้นบาชาน ที่เป็นคนเผ่าเรฟาอิมที่ยังหลงเหลืออยู่ไม่กี่คน เขาอาศัยอยู่แถบเมืองอัสทาโรท และเอเดรี ^๕ เขาปกครองพื้นที่ภูเขาเฮอร์โมน สาเลคาร์ห์ และทั่วทั้งบาชานจนถึงเขตแดนเมืองเกซอร์ และเมืองมาอาคาคห์ และมากกว่าครึ่งหนึ่งของกิเลอาดไปจนถึงเขตแดนของกษัตริย์สิ โหนของเมืองเฮชโบน

^๖ โมเสสผู้รับใช้พระยาห์เวห์พร้อมด้วยชาวอิสราเอล ได้เอาชนะพวกเขา โมเสสผู้รับใช้พระยาห์เวห์ได้มอบแผ่นดินของกษัตริย์สิ โหน และของกษัตริย์โอกให้เป็นสมบัติของชนเผ่ารูเบน ชนเผ่ากาต และชนเผ่ามันสเสห์ครึ่งเผ่า

^๗ ต่อไป นี่คือนามกษัตริย์ของเมืองต่างๆที่โยชูวาและชาวอิสราเอลได้เอาชนะ บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน ตั้งแต่บาอัล กาดในหุบเขาเลบานอนไปจนถึงภูเขาฮา ลักที่ขึ้นไปถึงเสอีร์ (และโยชูวาได้ให้แผ่นดินส่วนนี้แก่ชาวอิสราเอลเป็นมรดกตามสัดส่วนของเผ่าต่างๆ ^๘ คือดินแดนแถบเนินเขา ที่ลุ่มเชิงเขา ด้านตะวันตก ในหุบเขาจอร์แดน ในที่ลาดเขาทางตะวันออก ในถิ่นทะเลทราย ในเนิน

* ๑๑:๒๑ ชาวอานาค ลูกหลานของอานาค พวกเขาเป็นครอบครัวที่มีชื่อเสียงครอบครัวหนึ่งในเรื่องของความเป็นนักสู้ที่มีพลังและรูปร่างสูงใหญ่ ดูใน กันดารวิถึ ๑๓:๓๓

เกบ แผ่นดินของชาวฮิตไทต์ ชาวอาโมไรต์ ชาวคานาอัน ชาวเปอร์สซี ชาวฮีไวต์ และชาวเยบุส)

๙ กษัตริย์เมืองเยรีโค

กษัตริย์เมืองอัยซึ่งอยู่ใกล้เมืองเบธเอล

๑๐ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม

กษัตริย์เมืองเฮโบรน

๑๑ กษัตริย์เมืองยารมูท

กษัตริย์เมืองลาศิซ

๑๒ กษัตริย์เมืองเอกลอน

กษัตริย์เมืองเกเซอร์

๑๓ กษัตริย์เมืองเดบีร์

กษัตริย์เมืองเกเตอร์

๑๔ กษัตริย์เมืองโฮรมาห์

กษัตริย์เมืองอาราด

๑๕ กษัตริย์เมืองลิบนาห์

กษัตริย์เมืองอดุลลัม

๑๖ กษัตริย์เมืองมักเกดาร์

กษัตริย์เมืองเบธเอล

๑๗ กษัตริย์เมืองทัปปูวาห์

กษัตริย์เมืองเฮเฟอร์

๑๘ กษัตริย์เมืองอาเฟก

กษัตริย์เมืองลาซาโรน

๑๙ กษัตริย์เมืองมาโดน

กษัตริย์เมืองฮาไซร์

๒๐ กษัตริย์เมืองซิมโรนเมโรน

กษัตริย์เมืองอคซาฟ

๒๑ กษัตริย์เมืองทอานาค

กษัตริย์เมืองเมกิดโด

๒๒ กษัตริย์เมืองเคเดช

กษัตริย์เมืองโยกนอัมในคารเมล

๒๓ กษัตริย์เมืองโดร์ในที่ราบสูงของโดร์

กษัตริย์เมืองโกยิมในกิลกาล

๒๔ กษัตริย์เมืองที่รซซาห์

รวมจำนวนกษัตริย์ทั้งหมดสามสิบ เอ็ดองค์ด้วยกัน

แผ่นดินที่ยังไม่ได้ยึดครอง

๑๓ เมื่อโยชูวาแก่มาแล้ว พระยาห์เวห์ได้พูดกับเขาว่า “เจ้าแก่มาแล้วและยังเหลือแผ่นดินอีกมากที่ยังไม่ได้ยึดครอง ๒ แผ่นดินที่ยังไม่ถูกยึดครองคือแคว้นฟิลิสเตียทั้งหมด และเขตแดนทั้งหมดของเกชูร์ ๓ ตั้งแต่แม่น้ำซีโรร์ที่อยู่ทางตะวันออกของประเทศอียิปต์ เหนือขึ้นไปจนถึงเขตแดนของเอโครน (ถือเป็นเขตแดนของ

ชาวคานาอัน) เขตแดนของผู้ปกครองชาวฟิลิสเตียทั้งห้าคนในเมืองกาซาม เมืองอัสโดด เมืองอัสเค โลงน เมืองกัทและเมืองเอโครน รวมทั้งเขตแดนของอูฟิม ๔ ส่วนทางใต้ เจ้ายังต้องยึดแผ่นดินทั้งหมดของชาวคานาอันจากเมอาราห์ซึ่งเป็นของชาวไซดอน ไปถึงเมืองอาเฟกตรงเขตแดนของชาวอาโมไรต์ ๕ และแผ่นดินของชาวเกบาล และเลบานอนทั้งหมด ไปทางทิศตะวันออกจากบาอัลกาดที่อยู่เชิงเขาเฮอร์โมนถึงชายแดนของฮามัท

๖ ส่วนพวกชาวไซดอนที่อาศัยอยู่ในแถบเนิน เขาจากเลบานอนไปจนถึงมิสโรเฟทมาอิมนั้น เราจะจะขับไล่พวกเขาออกไปต่อหน้าชาวอิสราเอล อย่าลืมที่จะแบ่งที่ดินเหล่านี้ให้เป็นมรดกของชาวอิสราเอล ตามที่เราได้สั่งเจ้าไว้ ๗ และตอนนี้ให้แบ่งแผ่นดินนี้ออกให้กับคนเก่าแก่และชาวมนัสเสห์ครึ่งเผ่าด้วย”

แผ่นดินฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

๘ ส่วนมนัสเสห์อีกครึ่งเผ่า ชนเผ่ารูเบน และชนเผ่า กาด ได้ รับส่วนแบ่งของพวกเขา ซึ่งโมเสสได้มอบให้ทางปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ส่วนที่โมเสสผู้รับใช้พระยาห์เวห์ได้มอบให้พวกเขาคือ ๙ ตั้งแต่อาโรเออร์ที่อยู่ริมหุบเขาลีกอน และเมืองที่อยู่กลางหุบเขาลีกอน และที่ราบสูงเมเดบาทั้งหมดไปจนถึงดีโบน ๑๐ และเมืองต่างๆของกษัตริย์สิ โหนชาวอาโมไรต์ผู้เคยปกครองอยู่ในเมืองเฮซโบน ไกลออกไปจนถึงเขตแดนของชาวอัมโมน ๑๑ และกิเลอาดกับพื้นที่ของชาวเกชูร์กับชาวมาอาคาห์ พื้นที่ทั้งหมดของภูเขาเฮอร์โมน และทั้งหมดของบาชานถึงเมืองสาเลคาห์ ๑๒ แผ่นดินทั้งหมดของกษัตริย์โอกในบาชานผู้เคยปกครองอยู่ในเมืองอัสทาโรทและในเอเดรอี (เขาเป็นคนเผ่าเรฟอิมที่หลงเหลืออยู่ไม่กี่คน) โมเสสรบชนะเมืองเหล่านี้ และขับไล่พวกเขาออกไป ๑๓ แต่ชาวอิสราเอลไม่ได้ขับไล่ชาวเกชูร์และชาวมาอาคาห์ ทั้งสองเผ่ายังอาศัยอยู่กับชาวอิสราเอลถึงทุกวันนี้

๑๔ แต่ส่วนเผ่าเลวี โมเสสไม่ได้แบ่งมรดกให้ พวกของขงขงที่ถวายให้กับพระยาห์เวห์ พระเจ้าของชาวอิสราเอลก็เป็นมรดกของพวกเขา อย่างที่พระองค์ได้สัญญาไว้กับพวกเขาแล้ว

๑๕ โมเสสได้มอบที่ดินนี้ให้เป็นมรดกกับเผ่ารูเบน แบ่งตามตระกูลต่างๆของพวกเขา ๑๖ เขตแดนของพวกเขาเริ่มจากอาโรเออร์ที่อยู่ริมหุบเขาลีการ์โนน และเมืองที่อยู่กลางหุบเขาลีการ์โนน และที่ราบสูงเมเดบาทั้งหมด ๑๗ เมืองเฮช โบนกับเมืองต่างๆของมันบนที่ราบสูง เตโบน บาโม ทบาอัล เบธฮาอัล เมโอน ๑๘ ยาฮาส เคเดโมท เมฟาอาท ๑๙ คิริยาธาอิม ลิบมาห์ เศเรทซาหาร์ ที่อยู่บนเนินเขากลางหุบเขาลีการ์โนน ๒๐ เบธเปโอรี เซิง เขาปีสุกาห์ และเมืองเบธเยซิโมท ๒๑ นั่นคือเมืองทั้งหมดบนที่ราบสูง และอาณาจักรทั้งหมดของกษัตริย์ลิโชน ของชาวอาโมไรต์ ผู้เคยปกครองอยู่ในเมืองเฮช โบน โมเสสได้เอาชนะเขาที่พวกผู้นำของมีเดียน ที่มีชื่อว่าเอวี เรเคม ศูร์ เฮอร์ และเรบา พวกเขาเป็นเจ้าชายที่เป็นพันธมิตรกับกษัตริย์ลิโชนและเคยอาศัยอยู่แผ่นดินนั้นมาก่อน ๒๒ นอกจากคนทั้ง หลายที่ถูกชาวอิสราเอลฆ่าตาย ยังมีผู้ทำนายอนาคตที่ชื่อบา ลาม ลูกชายเบโอรีรวมอยู่ด้วย ๒๓ เส้นเขตแดนของชนเผ่ารูเบนคือแม่น้ำจอร์แดนและชายฝั่งของ มัน เมืองเหล่านี้และหมู่บ้านต่างๆของ มันเป็นมรดกของชนเผ่ารูเบนตามตระกูลต่างๆของเขา

๒๔ โมเสสยังได้มอบที่ดินนี้ให้เป็นมรดกกับชนเผ่า กาด แบ่งตามตระกูลต่างๆของพวกเขา

๒๕ อาณาเขตของเขาคือ ยาเซอร์และเมืองต่างๆทั้งหมดของกิ เลอ าดและครึ่งหนึ่งของแผ่นดินของชาวอัม โมนไปจนถึงอาโรเออร์ซึ่งอยู่ใกล้กับรับบาห์ ๒๖ และตั้งแต่เมืองเฮช โบน ถึงรามั ทมิสเปห์ และเบโทนิม และจากมาหะนาอิมถึงเขตแดนเดบีร์ ๒๗ และในหุบเขาเบธฮารัม เบธนิมารห์ สุกคท และคาไฟน อาณาจักรส่วนที่เหลือของกษัตริย์ลิโชนแห่งเมืองเฮช โบน แม่น้ำจอร์แดน และชายฝั่งของ มัน ไปจนถึงสุดทะเลสาบกา ลิลี ทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ๒๘ เมืองเหล่านี้และหมู่บ้านของ มันเป็นมรดกของชนเผ่ากาดตามตระกูลของพวกเขา

๒๙ โมเสสได้มอบที่ดินนี้ให้เป็นมรดกกับชนเผ่ามนัส เสห์ครึ่งเผ่า แบ่งตามตระกูลต่างๆของพวกเขา

๓๐ เขตแดนของพวกเขา เริ่มจากมาหะ นาอิม ไปตลอดทั่วทั้งบาซาน อาณาจักรทั้งหมดของกษัตริย์โอกแห่งเมืองบาซาน และชุมชนยา อีร์ทั้งหมดทก ลิบเมืองที่อยู่ในบา ซาน ๓๑ และครึ่ง หนึ่งของแคว้นกิ เลอ าด เมืองอัสทาโรท และเมืองเอเดรือ ซึ่งสองเมืองนี้เป็นเมืองหลวงของกษัตริย์โอกแห่งบา ซาน นั่นคือส่วน แบ่งสำหรับลูก หลานของมา คีร์ ลูกชายของมนัส เสห์ คือครึ่งหนึ่งของลูกหลานของมาคีร์ ซึ่งแบ่งตามตระกูลต่างๆของพวกเขา

๓๒ ทั้งหมดนั้นคือเขตแดนต่างๆที่โมเสส ได้แบ่งออกไป อยู่ในที่ราบโม อับ ซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน ทางทิศตะวันออกของเมืองเยรีโค ๓๓ แต่โมเสสไม่ได้มอบมรดกให้กับชนเผ่าเลวี พระยาห์เวห์พระเจ้าของชาวอิสราเอลก็คือมรดกของพวกเขา อย่างที่พระองค์ได้สัญญาไว้กับพวกเขา

๑๔ ต่อ ไป นี้ เป็นแผ่นดินในคา นาอัน ที่นักบวชเอลเออาซาร์กับโยชวา ลูกชายของนูน และพวกหัวหน้าตระกูลของชนเผ่าต่างๆของอิสราเอล ได้แจก จ่ายให้กับชาวอิสราเอลเป็นมรดก ๒ พวกเขาได้จับสลากแจก จ่ายที่ดินให้กับชน เผ่าทั้งเก้าเผ่า และครึ่งเผ่าของมนัสเสห์ ตามที่พระยาห์เวห์ ได้สั่งไว้ผ่านทางโมเสส ๓ เพราะโมเสสได้ให้มรดกแก่เผ่ารู เบนและเผ่า กาด รวม ทั้งเผ่ามนัส เสห์ครึ่งเผ่าไปแล้วบนอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน แต่เขาไม่ได้แบ่งมรดกให้กับชนเผ่าเลวีเหมือนที่ให้กับเผ่าอื่นๆ ๔ ลูกหลานของโย เซฟได้แบ่งออกเป็นสองเผ่าคือเผ่ามนัสเสห์ และเผ่าเอฟราอิม เผ่าเลวีไม่มีส่วน แบ่งในแผ่นดินนี้ นอกจากเมืองต่างๆที่เข้าอาศัยอยู่ กับทุ่ง หญ้าสำหรับเลี้ยงฝูงแกะและวัวของพวกเขา ๕ อย่าง นี้ ชาวอิสราเอลได้แบ่งที่ดินกันตามที่พระ ยาห์เวห์ ได้สั่งโมเสสไว้

คาเลบได้รับเฮโบรน

๖ ชนเผ่ายู ดาห์ ได้มาหาโย ชวา ที่กิล กาลคาเลบลูกชายเย ฟูนเนห์จากตระกูลเคนส์ได้พูดกับโยชวาว่า “ท่านก็รู้ว่าพระ ยาห์เวห์ได้พูดอะไรกับโมเสสคนของพระเจ้า เกี่ยวกับตัว ท่านและตัวข้าพเจ้า ที่คาเดซ บาร เนีย

* ๑๔:๖ คนของพระเจ้า ตามตัวอักษรคือ “ผู้รับใช้ของพระองค์”

๗ ข้าพเจ้ามีอายุสี่สิบปี ตอนที่โมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ได้ส่งข้าพเจ้าจากคาเดชบารเนียมาสอดแนมแผ่นดินนี้ และข้าพเจ้าก็ได้กลับมารายงานท่านตามความคิด เห็นของข้าพเจ้า ๘ แต่พี่น้องคนอื่น ซึ่งไปด้วยกันกับข้าพเจ้านั้น ได้ทำให้ใจของประชาชนอ่อนปวกเปียกไปด้วยความกลัว แต่ข้าพเจ้ายังคงติดตามพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ ๙ แล้วในวันนั้น โมเสสได้สนทนากับข้าพเจ้าว่า ‘แผ่นดินที่ท่านได้เข้าไปเหยียบมานั้นจะเป็นมรดกของท่านและลูกหลานของท่านตลอดไปอย่างแน่นอน เพราะท่านได้ติดตามพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ’

๑๐ เดียวนี้ ดุสิ มันเป็นไปตามที่พระยาห์เวห์ได้สัญญาไว้ พระองค์ได้ให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ต่อมาอีกสี่สิบห้าปี ตั้งแต่เวลานั้นที่พระองค์ได้พูดเรื่องนี้ กับโมเสสตอนที่อิสราเอลเดิน ทางอยู่ในทะเลทราย เดียวนี้ ข้าพเจ้าก็มีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว ๑๑ ข้าพเจ้ายังคงแข็งแรง เหมือนวันที่โมเสสได้ส่งข้าพเจ้าออกไป ตอนที่ ข้าพเจ้าก็แข็งแรงแรงพอที่จะออกไปสู้รบได้ และยังไปทำโน่นทำนี้ ได้เหมือนเมื่อก่อน ๑๒ ดังนั้น ตอนที่ให้มอบพื้นที่แถบเนินเขานี้ ที่พระยาห์เวห์ได้สัญญาไว้กับข้าพเจ้าในวันนั้น เพราะในวันนั้น ตัวท่านเองก็ได้ยินแล้วว่า มีคนอานาค อยู่ที่นั่น และเมืองทั้ง หลายของพวกเขา มีนันทใหญ่ และมีการป้องกันอย่างแน่นหนา แต่พระยาห์เวห์อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะขับไล่พวกมันออกไป อย่างที่พระองค์ได้พูดไว้”

๑๓ ดังนั้น โยชูวาจึงอวยพรคาเลบลูกชายเยฟุนเนห์ และยกเมืองเฮโบรนให้เป็นมรดกของเขา ๑๔ ดังนั้น เฮโบรนจึงกลายเป็นมรดกของคาเลบลูกชายของเยฟุนเนห์ชาวเคนส์กับลูกหลานของเขาจนถึงทุกวันนี้ เพราะเขาได้ติดตามพระยาห์เวห์พระเจ้าของชาวอิสราเอลอย่างสิ้นสุดใจ ๑๕ (ก่อนหน้านั้นเมืองเฮโบรนมีชื่อว่า คิริยาอารบา อารบาคคนนี้เป็นคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในคนอานาค)

แล้วแผ่นดินก็หยุดพักจากสงคราม

ที่ดินสำหรับชนเผ่ายูดาห์

๑๕ ๑ ที่ดินที่มอบให้เผ่ายูดาห์ แบ่งตามตระกูลต่างๆ ด้านใต้ติดกับเขตแดนของเอโดม คือไปถึงทะเลทรายคินเป็นที่สุด เขตด้านใต้ ๒ พรมแดนทางทิศใต้เริ่มจากตรงปลายของทะเลเกลือ จากอ่าวที่หันหน้าออกไปทางใต้ ๓ ยื่นลงไปทางด้านใต้ของเส้นผ่านทางแมงป่อง และผ่านเรือยไปถึงคิน แล้วขึ้นไปทางด้านใต้ของเมืองคาเดชบารเนีย และผ่านไปเมืองเฮสโรน ขึ้นไปถึงเมืองอัดดาร์ และเลี้ยวไปถึงคารคา ๔ พรมแดนผ่านเรือยไปถึงอัสโมน และไล่ไปตามลำธารอียิปต์ จนมาถึงที่สุดที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน นี่จะเป็นพรมแดนทางใต้ของพวกเขา

๕ พรมแดนด้านตะวันออก คือติดกับทะเลเกลือ ขึ้นไปเรื่อยจนถึงปากแม่น้ำจอร์แดน พรมแดนทางเหนือ เริ่มจากอ่าวบริเวณปากแม่น้ำจอร์แดน ๖ และพรมแดนนั้นขึ้นไปถึงเมืองเบธกาลูห์ เรื่อยขึ้นไปทางเหนือของเบธอาราบาห์ ขึ้นไปถึงก้อนหินโบฮัน (โบฮันเป็นลูกชายรูเบน) ๗ แล้วเขตแดนทางเหนือผ่านหุบเขาอาโครีไปจนถึงเมืองเดบีร์ แล้วเลี้ยวขึ้นทางทิศเหนือไปถึงกิลกาล ซึ่งอยู่ตรงข้ามเส้นผ่านทางอดุม มีมซึ่งอยู่ทางใต้ของหุบเขา แล้วเส้นเขตแดนก็อ้อมไปรอบพวกตานาของเอนเซเมซ และไปสิ้นสุดที่เอนโรเกล ๘ แล้วเขตแดนก็ผ่านหุบเขาลูกชายฮินโนม ถึงไหลเขาด้านใต้ของเมืองชาวเบนุส (คือเมืองเยรูซาเล็ม) จากนั้น เส้นพรมแดนก็ขึ้นไปถึงยอดเนิน เขาซึ่งอยู่ทางตะวันออกของหุบเขาฮินโนม ซึ่งอยู่ทางเหนือสุดของหุบเขาเรฟาอิม ๙ เส้นเขตแดนก็เลี้ยวจากจุดสูงสุดของเนิน เขานั้นไปทางลำห้วยแห่งเนฟไทอาห์ จากนั้น มันก็เลาะไปตามหุบเขาจนไปถึงเมืองต่างๆของภูเขาเอโฟรน แล้วเขตแดนก็หันไปยังเมืองบาอาลาห์ (หรือเมืองคิริยาทเยออาริมนั่นเอง) ๑๐ เขตแดนได้อ้อมไปทางตะวันออกของบาอาลาห์ไปถึงภูเขาเฮอิร์ แล้วอ้อมไปทางลาดเขาทางทิศเหนือของภูเขาเยออาริม (ซึ่งก็คือเคสะโลน) และมัน

* ๑๕:๑๒ คนอานาค ลูกหลานของอานาค พวกเขาเป็นครอบครัวที่มีชื่อเสียงครอบครัวหนึ่งในเรื่องของความเป็นนักสู้ที่มีพลังและรูปร่างสูง ดูใน ก็นดารวิถี ๑๓:๓๓

† ๑๕:๒ จากอ่าว ... ทางใต้ หรือ “ทางใต้ของคาบสมุทร”

ก็ลงไปทางเมืองเบรเซ เมฆแล้วอ้อมไปถึง เมืองทิมนาห์ ^{๑๑}พรมแดนใต้ทอดยาวไปตาม หุบเขาไปถึงเมืองเอโครน แล้วหันไปยังเมือง ซิกเคโรน ผ่านไปถึงภูเขาบาอาลาห์ และต่อไปถึงเมืองยิบเนเอล และไปสิ้นสุดลงที่ทะเล เมดิเตอร์เรเนียน ^{๑๒}พรมแดนด้านตะวันตก คือทะเลเมดิเตอร์เรเนียน นี่เป็นพรมแดน ล้อมรอบคนยูดาห์ตามตระกูลของเขา

^{๑๓}พระยาห์เวห์ได้สั่งให้โยชวาแบ่งที่ดินให้กับคาเลบลูกชายของเยฟุนเนห์ ซึ่งเป็นที่ดิน ส่วนหนึ่งในเขตของคนยูดาห์ คือ คิริยา ทอราบาหรือเมืองเฮโบรน (อาบา เป็น บรรพบุรุษของอานาค) ^{๑๔}และคาเลบได้จับ ไล่ลูกชายทั้งสามคนของอานาคออกไป คือ เซซัย อาหิมาน และทัลมัยผู้เป็นลูกหลาน ของอานาค ^{๑๕}จากที่นั่น คาเลบได้ขึ้นไปต่อสู้ กับประชาชนชาวเดบีร์ (เมืองเดบีร์ เดิมชื่อว่า คิริยาทเสเฟอร์) ^{๑๖}คาเลบพูดว่า “ใครตีเมือง คิริยาทเสเฟอร์และยึดมันไว้ได้ เราจะยกอัสสาห์ลูกสาวของเราให้เป็นเมียคนนั้น”

^{๑๗}โอทนีเอล ลูกชายเคน ส่นอง ชายของ คาเลบยึดเมืองนั้นได้ ดังนั้น คาเลบจึงยก อัสสาห์ลูกสาวของเขาให้เป็นเมียของโอทนีเอล ^{๑๘}เมื่ออัสสาห์มาพบโอทนีเอล นางได้ รมเราให้เขา “ไปขอทีนาแห่งหนึ่งจากพ่อของ นาง นางได้ลงมาจากหลังลา และคาเลบได้ ถามนางว่า “ลูกจะเอาอะไรหรือ”

^{๑๙}นางพูดว่า “ขอของขวัญให้กับลูกหน่อย เพราะพ่อได้ให้แผ่นดินที่แห้งแล้งในเนเกบ กับลูก ดังนั้น ขอที่มันมีพวงตาน้ำกับลูก ด้วย” ดังนั้น คาเลบจึงยกพวงตาน้ำด้านบน และด้านล่างให้กับนาง

^{๒๐}ต่อไปนี้เป็นมรดกของชนเผ่ายูดาห์ ตามตระกูลต่างๆของพวกเขา ^{๒๑}เมืองต่างๆ ทั้งหมดนี้เป็นของคนเผ่ายูดาห์ คือใกล้ บริเวณใต้ สุดที่ติดกับพรมแดนของเอโดม คือเมืองซบเซเอล เอเดอร์ ยากูร์ ^{๒๒}คินาห์ ดีโมนาห์ อาดาตาห์ ^{๒๓}เคเดซ ฮาไซร์อิทธาน ^{๒๔}คีฟ เทลม เบอาโลท ^{๒๕}ฮาไซร์ฮาดัททาห์ เคริโอทเฮสโรน (คือเมืองฮาไซร์) ^{๒๖}อามัม เซมา โมลาดาห์ ^{๒๗}ฮาซารกัตดาห์ เซซโมน เบธเปเลต ^{๒๘}ฮาซารซูลาล เบเออร์เซบา บิซึ โอริยาห์ ^{๒๙}บาอาลาห์ อียิม เอเซม ^{๓๐}เอลโท ลัด เคลิล โฮรมาห์ ^{๓๑}คิกลาก มัดมันนาห์

สันสันนาห์ ^{๓๒}เลบาโอท ซิลอิม อายิน และ ริมโมนู ทั้งหมดยี่สิบเก้าเมือง กับชนบทของ เมืองนั้นๆด้วย

^{๓๓}ชนเผ่ายูดาห์ได้เมืองต่างๆตามแถบที่ ลุ่มเชิงเขาด้านตะวันตก ด้วย คือเมืองเอซ ทาโอล ไคราห์ อังนาห์ ^{๓๔}ศานาอาห์ เอนกัน นิม ทับปูวาร์ เอนาม ^{๓๕}ยารูม อุดลัม ไสโคห์ อาเซคาห์ ^{๓๖}ซาอาราอิม อติธาอิม เกเดราห์ (หรือเกเดโรวอิม) รวมเป็นสิบสี่เมือง กับชนบทของเมืองนั้นๆ

^{๓๗}ชนเผ่ายูดาห์ยังได้ รับเมืองเหล่านี้ด้วย คือ เชนัน ฮาดัสสาห์ มิกดัลกาต ^{๓๘}ดิเลอณ มิส ปาห์ โยกเรเอล ^{๓๙}ลาติซ โบสคาท เอกโลน ^{๔๐}คัมโบน ลามัม คิทธิซ ^{๔๑}เกเดโรท เบธดา โกน นาอามาห์ และมักเคดาห์ รวมทั้งหมด สิบหกเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆ

^{๔๒}ลิบนาห์ เอเธอร์ อาซัน ^{๔๓}อิฟทาห์ อัง นานาห์ เนซิป ^{๔๔}เคอีลาห์ อักซิป มารูซาห์ รวม เป็นเก้าเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆ

^{๔๕}เอโค รนและเมืองต่างๆกับชนบทของ มัน ^{๔๖}ทางตะวันตกของเอโค รน และเมือง ทั้งหมดที่อยู่ใกล้กับเมืองอัสโดดและชนบท ของมัน ^{๔๗}อัสโดดกับบรรดาเมืองโดยรอบ และชนบทของมัน กาศากับเมืองต่างๆโดย รอบ และชนบทของมัน ไปจนถึงล้ารา อียิปต์และแนวฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

^{๔๘}ชนเผ่ายูดาห์ได้ รับเมืองต่างๆในแถบ เนินเขา คือ ซามิรี ยาททีร์ ไสโคห์ ^{๔๙}ดาน นาห์ คิริยาทสันนาห์ (คือเมืองเดบีร์) ^{๕๐}อา นาบ เอชเทโมห์ อานิม ^{๕๑}โกเชน โฮโลน และกิโลห์ รวมเป็นสิบเอ็ดเมืองกับชนบท ของเมืองนั้นๆ

^{๕๒}อาหรับ ดูมาห์ เอชาน ^{๕๓}ยานิม เบธทับ ปูวาร์ อาเฟคาห์ ^{๕๔}สุมทาห์ คิริยาทอราบา (คือเมืองเฮโบรน) และเมืองคิโยร์ รวมเป็น เก้าเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆ

^{๕๕}มาโอน คารเมล ศีฟ ยุทธาห์ ^{๕๖}ยิสเรเอล โยกเดอัม ศานาอาห์ ^{๕๗}คาอิน กิเบอาห์ และ ทุมนาห์ รวมเป็นสิบเมืองกับชนบทของเมือง นั้นๆ

^{๕๘}ฮัลฮูล เบธซุร์ เกโดร์ ^{๕๙}มาอาราธ เบธ อาไนท และเอลเทโคน รวมเป็นหกเมืองกับ ชนบทของเมืองนั้นๆ

*๑๕:๑๘ นางได้รับเราให้เขา หรือ “เขาได้รับเราให้นาง”

๖๐ คิริยาทบาอัล (คือเมืองคิริยาทเยออาริม) และรับบาห์ รวมเป็นสองเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆ

๖๑ เมืองในทะเลทรายคือ เบธอาราบาห์ มิดดิน เศคะคาห์ ๖๒ นิบซัน เมืองเกลือ และเอเนกดี รวมเป็นหกเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆ

๖๓ แต่ประชาชนชาวยูดาที่ไม่สามารถขับไล่ชาวเยบุสซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มออกไปได้ ดังนั้น ชาวเยบุสจึงได้อาศัยอยู่ร่วมกับประชาชนชาวยูดาที่ในเยรูซาเล็มมาจนถึงทุกวันนี้

ดินแดนของเอฟราอิม และมนัสเสห์

๑๖ * ที่ดินที่ได้จับสลากแบ่งให้กับลูกหลานของโยเซฟ เริ่มจากแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค ทางทิศตะวันออกของดงนาอัยริโค เข้าไปในทะเลทราย แล้วจากเมืองเยรีโคขึ้นไปถึงแถบเนินเขาเบธเอล ๒ จากเมืองเบธเอลไปถึงลูส และข้ามไปถึงเมืองอาทาโรทตรงเขตแดนของชาวฮารัคี ๓ จากนั้น ก็ลงไปทางตะวันตก จนถึงเขตแดนของชาวยาเฟลียท ไกลออกไปถึงพรมแดนของเมืองเบธโฮโรนล่างและถึงเมืองเกเซอร์ และไปสิ้นสุดที่ทะเล

๑๗ ลูกหลานของโยเซฟคือชนเผ่ามนัสเสห์ และชนเผ่าเอฟราอิม ได้รับมรดกที่ดินของพวกเขา

๑๘ เขตแดนของที่ดินที่เป็นมรดกของชนเผ่าเอฟราอิมตามตระกูลต่างๆของเขา เขตแดนมรดกด้านตะวันออกเริ่มจากเมืองอาทาโรท อัดคาร์ไกลไปถึงส่วนบนของเบธโฮโรน ๒ ส่วนเขตแดนด้านตะวันตกเริ่มจากเมืองมิดเมธ ๓ ที่อยู่ทางเหนือเลี้ยวไปทางเมืองทาอานัทซีโลห์ แล้วอ้อมผ่านไปทางตะวันออกของเมืองยาโนอาห์ ๔ มันลงจากยาโนอาห์ไปถึงเมืองอาทาโรทและเมืองนาอูราห์ไปจนถึงเมืองเยรีโค และสิ้นสุดที่แม่น้ำจอร์แดน ๕ จากที่ปโปวาร์ เส้นเขตแดนไปทางตะวันตกถึงลำธารคานาห์ และมาสิ้นสุดที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน นี่คือมรดกชนเผ่าเอฟราอิม ตามตระกูลต่างๆของพวกเขา ๖ รวมทั้งเมืองต่างๆซึ่งได้แบ่งแยกไว้ให้คนเอฟราอิมในดินแดนที่เป็นมรดกของคนมนัสเสห์ คือทั้งเมืองและชนบทของเมืองนั้นๆ ๗ แต่พวกเขาไม่ได้ขับไล่ชาวคานาอันที่อาศัยอยู่

ในเมืองเกเซอร์ออกไป ดังนั้นชาวคานาอันจึงได้อาศัยอยู่กับชนเผ่าเอฟราอิมมาจนถึงทุกวันนี้ แต่พวกเขาก็ถูกบังคับให้ทำงานอย่างทาส

๑๗ * แล้วก็มีการแบ่งที่ดินให้แก่ชนเผ่ามนัสเสห์ เพราะเขาเป็นลูกชายคนแรกของโยเซฟ เมืองกิเลอาดและเมืองบาซันเป็นของชาวมาคีร์อยู่แล้ว มาคีร์เป็นลูกชายคนแรกของมนัสเสห์ และเป็นพ่อของกิเลอาด ชาวกิเลอาดเป็นนักรบผู้ยิ่งใหญ่ ๒ ดังนั้น ที่ดินได้ถูกแบ่งให้กับชาวมนัสเสห์ที่เหลือ ตามตระกูลต่างๆของพวกเขา ลูกหลานของอาบีเยเซอร์ เฮเลค อัสวีเอล เซเคม เฮเฟอร์ และเชมิดา คนเหล่านี้เป็นลูกหลานผู้ชายของมนัสเสห์ ลูกชายของโยเซฟตามตระกูลต่างๆของเขา

๑๘ เศโลเฟ หัดลูกชายของเฮเฟอร์ ผู้เป็นลูกชายของกิเลอาด ซึ่งเป็นลูกชายของมาคีร์ที่เป็นลูกชายของมนัสเสห์นั้นไม่มีลูกชายมีแต่ลูกสาว และนี่คือชื่อลูกสาวของเขา คือมาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มิลคาห์ และทีราซาร์ ๑ พวกเขามาหาหนกบวชเอเลอาซาร์ โยชูวา ลูกชายหนุ่ม และบรรดาผู้นำแล้วพูดว่า “พระยาห์เวห์ได้ส่งโมเสสให้มอบมรดกที่ดินให้กับพวกเรา” ดังนั้น โยชูวาจึงยกที่ดินให้กับพวกนางพร้อมกับพี่น้องของพ่อพวกนาง ตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งไว้

๑๙ ชนเผ่ามนัสเสห์จึงได้รับส่วนแบ่งที่ดินสิบส่วน นอกเหนือจากดินแดนกิเลอาดและบาซัน บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ๒ เพราะลูกหลานที่เป็นผู้หญิงของมนัสเสห์ได้รับที่ดินด้วย แต่แผ่นดินกิเลอาดเป็นของลูกหลานกลุ่มอื่นของเผ่ามนัสเสห์

๒๐ เขตแดนของมนัสเสห์ขยายจากอาเซอร์ไปถึงมิดเมธ ๑ ที่ซึ่งอยู่ด้านตรงข้ามกับเมืองเซเคม แล้วเส้นเขตแดนก็ลงไปทางทิศใต้ถึงที่อยู่อาศัยของชาวเอนทัปปวาร์ ๒ แผ่นดินของทัปปวาร์เป็นของมนัสเสห์ แต่ตัวเมืองทัปปวาร์ตรงพรมแดนมนัสเสห์เป็นของชาวเอฟราอิม ๓ แล้วเส้นเขตแดนก็ลงไปถึงหุบเขาลีกคานาห์ เมืองต่างๆเหล่านี้ที่อยู่ทางตอนใต้ของหุบเขาลีก ท่ามกลางเมืองต่างๆของเผ่ามนัสเสห์ เป็นของเผ่าเอฟราอิม แต่พรมแดนของมนัสเสห์อยู่ทางเหนือของหุบเขาลีก และไปสิ้นสุดที่ทะเล

เมดิเตอร์เรเนียน^{๑๐} แผ่นดินทางใต้เป็นของเอฟราอิม ทางเหนือเป็นของมนัสเสห์ และมีทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเป็นพรมแดนทางทิศตะวันออกของมนัสเสห์ ทางเหนือไปติดอาเซอร์ และทางตะวันออกติดอิสราเอล

^{๑๑} มนัสเสห์ยังมีเมืองต่างๆอยู่ในเขตแดนของอิสราเอลและอาเซอร์ คือเมืองเบรชาน เมืองอิบเลอัม เมืองโดร์ เมืองเอนโดร์ เมืองทาอานาค เมืองเมกิดโด และเมืองเล็กๆที่อยู่ล้อมรอบพวกมัน เมืองที่สามนั้นไม่มีชื่อชื่อหนึ่งว่า นาโฟท (โดร์)^{๑๒} แต่ชนเผ่ามนัสเสห์ไม่สามารถยึดครองเมืองเหล่านี้ได้ เพราะชาวคานาอันยังขึ้นที่จะอาศัยอยู่ในเขตแดนนั้นต่อไป^{๑๓} เมื่อชาวอิสราเอลเข้มแข็งขึ้น พวกเขาได้บังคับชาวคานาอันให้ทำงานให้กับพวกเขา แต่ไม่ได้ขับไล่พวกคานาอันออกไปจนหมด

^{๑๔} คนเผ่าโยเซฟได้พูดกับโยชูวาว่า “ทำไมท่านถึงให้ส่วนแบ่งพวกเราแค่ส่วนเดียวเป็นมรดก ทั้งๆที่เรามีคนเป็นจำนวนมาก เพราะพระยาห์เวห์ได้ช่วยพรให้กับพวกเราตลอดมานี้”

^{๑๕} โยชูวาตอบว่า “ถ้าพวกเจ้ามีคนจำนวนมาก ก็ให้ขึ้นไปทำป่าไปแผ้วถางป่าเอาเองในที่ดินของคนเปรีสซี และคนเรฟอิม เพราะที่แถบเนินเขาของคนเอฟราอิมคับแคบเกินไปสำหรับพวกเจ้า”

^{๑๖} คนเผ่าโยเซฟพูดว่า “แถบเนินเขาไม่เพียงพอสำหรับพวกเรา แต่ในหุบเขานั้น ก็มีชาวคานาอันอาศัยอยู่ และพวกเขาก็มีรถรบที่ทำจากเหล็ก ทั้งในเบรชานกับหมู่บ้านของมัน และตามหมู่บ้านที่คนเหล่านี้อาศัยอยู่ในหุบเขาอิสราเอล”

^{๑๗} ดังนั้น โยชูวาจึงพูดกับครอบครัวของโยเซฟซึ่งก็คือเผ่าเอฟราอิมและเผ่ามนัสเสห์ว่า “พวกท่านมีผู้คนเป็นจำนวนมาก และมีกำลังเข้มแข็ง พวกท่านจะไม่ได้ส่วนแบ่งแค่ส่วนเดียว^{๑๘} แต่ที่แถบเนิน เขาจะเป็นของพวกท่านด้วย ถึงแม้มันจะเป็นป่า พวกท่านแผ้วถางมันและยึดครองมันไปจนสุดเขตเถิด พวกท่านจะขับไล่ชาวคานาอันออกไป แม้ว่าพวก เขาจะมีรถรบทำด้วยเหล็กและพวกเขาจะเข้มแข็งก็ตาม”

การแบ่งแผ่นดินที่เหลือ

^๑ ชุมชนชาวอิสราเอลทั้งหมดมาประชุมกันที่ชิโลห์และตั้งเต็นท์นัดพบกันที่นั่น ในตอนนั้น แผ่นดินได้ตกอยู่ในครอบครองของพวกเขาแล้ว^๒ แต่ยังคงมีชาวอิสราเอลอีกเจ็ดเผ่าที่ยังไม่ได้รับมรดกเป็นส่วนแบ่งของพวกเขา

^๓ ดังนั้นโยชูวาจึงพูดกับชาวอิสราเอลว่า “พวกเราจะรอไปอีกนานแค่ไหน กว่าเราจะเข้าไปยึดครองแผ่นดินที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของบรรพบุรุษท่านได้มอบให้แก่พวกท่าน^๔ ให้เลือกคนมาเผ่าละสามคน ข้าพเจ้าจะส่งพวกเขาให้เดินทางไปสำรวจทั่วแผ่นดินนั้น และจตรายละเอียดของแผ่นดินนั้นมาตามมรดกที่แต่ละเผ่าได้รับ และนำกลับมาให้ข้าพเจ้า^๕ พวกเขาจะแบ่งมันออกเป็นเจ็ดส่วน ชนเผ่ายูดาห์จะยังคงอยู่ในเขตแดนของเขาทางตอนใต้ และครอบครัวของโยเซฟจะคงอยู่ในเขตแดนทางเหนือ^๖ ให้พวกท่านเขียนรายละเอียดของที่ดินทั้งเจ็ดส่วน และนำมากลับมาให้ข้าพเจ้าที่นี่ และข้าพเจ้าจะจับสลากแบ่งให้ท่านที่นี้ ต่อหน้าพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเรา^๗ แต่ชาวเลวีจะไม่ได้รับส่วนแบ่งในหมู่พวกท่านทั้งหลาย เพราะฐานะนักบวชของพระยาห์เวห์ก็คือมรดกของพวกเขาอยู่แล้ว ส่วนชนเผ่ากาต รูเบน และเผ่ามนัสเสห์ครึ่งหนึ่งก็ได้รับมรดกของพวกเขาที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนแล้ว ซึ่งโมเสสผู้รับใช้พระยาห์เวห์ได้มอบให้พวกเขาไว้”

^๘ ดังนั้น คนเหล่านั้นจึงออกเดินทาง โยชูวากำชับพวกเขาให้จตรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินว่า “ให้เดินทางไปให้ทั่วทั้งแผ่นดิน และจตรายละเอียดของมันและกลับมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจับสลากให้กับพวกท่านที่นี้ ต่อหน้าพระยาห์เวห์ที่ชิโลห์”

^๙ จากนั้น คนเหล่านี้ก็ออกเดินทางไปทั่วทั้งแผ่นดินนั้น และได้จดบันทึกรายละเอียดของแผ่นดินลงในหนังสือเกี่ยวกับเมืองต่างๆในเจ็ดส่วนนั้น แล้วพวกเขาก็กลับมาหาโยชูวาที่ค่ายชิโลห์^{๑๐} และโยชูวาก็ได้จับสลากให้กับพวกเขาที่ชิโลห์ต่อหน้าพระยาห์เวห์ โยชูวาได้แบ่งที่ดินให้กับชาวอิสราเอลตามส่วนแบ่งของแต่ละเผ่า

ที่ดินสำหรับชนเผ่าเบนยามิน

๑๑ สลากอันแรกตกเป็นของเผ่าเบนยามิน ตามตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น พวกเขาได้ที่ดินที่อยู่ระหว่างชนเผ่ายูดาห์และโยเซฟ ๑๒ พรมแดนทางเหนือเริ่ม ดันที่แม่น้ำจอร์แดน และขึ้นไปถึงสันเขาทางตอนเหนือของเมืองเยรีโค และมันก็ขึ้นไปถึงแถบเนินเขาทางตะวันตก และไปสิ้นสุดที่ทะเลทรายเบธาจเวเน ๑๓ จากที่ นั้นพรมแดนก็อ้อมไปถึงเมืองลูส ไปถึงสันเขาเมืองลูส (เรียกอีกอย่างว่าเบธเอล) แล้วเส้นพรมแดนก็ลงไปจนถึงอาทาโรทออดดาร์ บนภูเขาซึ่งอยู่ทางใต้ของเมืองเบธโฮโรนล่าง ๑๔ พรมแดนก็หักโค้งไปทางตะวันตก อ้อมลงไปทางใต้จากภูเขาที่อยู่ทางใต้ของเบธโฮโรน และไปสิ้นสุดที่คิริยาทบอาล (คือคิริยาทเยอาริม) เมืองนี้เป็นของชนเผ่ายูดาห์ นี่คือนพรมแดนทางตะวันตก

๑๕ ทางด้านใต้ เริ่มที่ซานเมืองคิริยาทเยอาริมไปตามลำธารจนถึงตานาของเนฟโทอาห์ ๑๖ ลงไปถึงเชิงเขาที่อยู่ตรงข้ามหุบเขาลูกชายฮินโนม ซึ่งอยู่ทางเหนือของหุบเขาเรฟาอิม และมันก็ลงไปหุบเขาฮินโนม ใต้สันเขาของชาวเยบรูสแล้วจึงลงไปเมืองเอนโรเกล ๑๗ จากนั้น มันก็หักโค้งขึ้นไปตามลำธารจนถึงเมืองเอนเซเมซ และก็ไปตามลำธารจนไปออกที่เกสิโลท ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับทางข้ามเขาซ็อดุมมิม แล้วลงไปถึงก้อนหินของโบฮันซึ่งเป็นลูกชายของรูเบน ๑๘ แล้วเส้นเขตแดนก็อ้อมขึ้นไปทางเหนือถึงสันเขาที่หันหน้าเข้าหาหุบเขาจอร์แดน แล้วก็ลงไปหุบเขาจอร์แดน ๑๙ พรมแดนได้อ้อมขึ้นไปถึงสันเขาทางด้านเหนือของเบธสกลาห์ และมาสิ้นสุดที่อ่าวด้านเหนือของทะเลเกลือที่ตอนใต้ สุดของแม่น้ำจอร์แดน นี่คือนพรมแดนทางด้านใต้

๒๐ แม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดนทางตะวันออก นี่คือนพรมแดนที่เป็นมรดกของตระกูลต่างๆของเผ่าเบนยามินในทุกด้าน ๒๑ เมืองต่างๆที่เป็นของชนเผ่าเบนยามินที่แบ่งตามตระกูลต่างๆของพวกเขา คือ เยรีโค เบธสกลาห์ เอเมคเคซีส ๒๒ เบธอาราบาห์ เซมาราอิม เบธเอล ๒๓ อัฟวิม ปาราร์ห์ โอฟราห์ ๒๔ เคฟาอัมไมเน โอฟนี เกบา รวมเป็นสิบสองเมือง พร้อมกับชนบทรอบๆเมืองเหล่านั้น

๒๕ กิเบโอน รามาห์ เบเอโรท ๒๖ มิสปาห์ เคฟิราห์ โมซาห์ ๒๗ เรเคม อีรเปเอล ทาระลาห์

๒๘ เซลา หะเอเลฟ เยบรูส (เยรูซาเล็ม) กิเบอาห์ และคิริยาท รวมเป็นสิบสี่เมืองและชนบทรอบๆเมืองเหล่านั้น นี่คือนพรมรดกของชนเผ่าเบนยามินที่แบ่งตามตระกูลต่างๆของพวกเขา

ที่ดินสำหรับเผ่าสิเมโอน

๑๙ สลากอันที่สองตกเป็นของเผ่าสิเมโอน สำหรับตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น มรดกของพวกเขาอยู่ในที่ดินของชนเผ่ายูดาห์ ๒ มีเมืองเหล่านี้เป็นมรดก คือ เบเออร์เซบา (หรือเซบา) โมลาดาห์ ๓ ฮาซารซูอัล บาลาห์ เอเซม ๔ เอลโหลด เบธูล ฮาซารมาห์ ๕ คีกลาก เบธมารคาโบท ฮาซารซูสาร์ห์ ๖ เบธเลบาโอท และเมืองซารูเฮน รวมเป็นสิบสามเมืองกับชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น

๗ อายิน รีมโมน เอเธอร์ และอาซัน รวมเป็นสี่เมืองและชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น ๘ และยังมิหุบบ้านต่างๆที่อยู่รอบๆเมืองเหล่านี้ นี่ไปจนถึงบุงาอาลัทเบเออร์ เมืองรามาห์ที่เนเกบ นี่คือนพรมรดกที่ยกให้กับตระกูลต่างๆของเผ่าสิเมโอน ๙ มรดกของคนเผ่าสิเมโอนเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินของคนเผ่ายูดาห์ เพราะส่วนแบ่งของคนเผ่ายูดาห์ใหญ่เกินไป สำหรับพวกเขา ดังนั้น คนเผ่าสิเมโอนจึงได้ รับมรดกอยู่ท่ามกลางมรดกของคนเผ่ายูดาห์

ที่ดินสำหรับชนเผ่าเศบูลุน

๑๐ สลากอันที่สามตกเป็นของเผ่าเศบูลุน สำหรับตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น พรมแดนของที่ดินที่เป็นมรดกของพวกเขาไปไกลถึงสาริต ๑๑ พรมแดนขึ้นไปทางตะวันตกเรื่อยไปจนถึงมาเรอัล มาจดเมืองดับเบเซท จนถึงลำธารทางทิศตะวันออกของโยกเนอัม ๑๒ จากสาริต พรมแดนขึ้นไปในฝั่งตรงข้ามคือฝั่งที่ดวงอาทิตย์ขึ้น ไปถึงพรมแดนเมืองคิสโลททาโบร์ แล้วตามลำธารไปถึงเมืองดาเบรัท แล้วขึ้นไปถึงเมืองยาเฟีย ๑๓ จากที่นั่น พรมแดนอ้อมไปทางทิศที่ดวงอาทิตย์ขึ้น ไปจนถึงเมืองกัทเฮเฟอร์ และเมืองเอทคาซิน เรื่อยไปตามลำธารแห่งไปจนถึงริมโมน และ

หักโค้งเข้าหาเมืองเนออาห์ ^{๑๔}พรมแดนทางทิศเหนือโค้งเข้าหาเมืองฮันนา โธน และสิ้นสุดที่หุบเขาอิฟ ทาร์ เอล ^{๑๕}ได้รวมเมืองซัทตาท นาหะลาล ซิมโรน อิดาลาร์ และเบธเลเฮม รวมทั้งหมอดูสิบสองเมืองกับชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น

^{๑๖}นี่คือมรดกของเผ่าเศบูลุนสำหรับตระกูลต่างๆของพวกเขา คือเมืองต่างๆเหล่านั้น และชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น

ที่ดินสำหรับชนเผ่าอิสสาการ์

^{๑๗}สลากอันที่สกัดเป็นของเผ่าอิสสาการ์สำหรับตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น ^{๑๘}ดินแดนของพวกเขา รวมเมือง ยิสเรเอล เคสุลโลท ซูเนม ^{๑๙}ฮาฟราอิม ซิโยน อานาหะราท ^{๒๐}รับบีท คิซิโอน เอเบส ^{๒๑}เรเมท เอนกันนิม เอนหัดดาร์ และเบธบัสเชส

^{๒๒}พรมแดนยังไปติดกับเมืองทาโบร์ ซาหะซู มาร์ เบธเชเมช และไปสิ้นสุดที่แม่น้ำจอร์แดน รวมทั้งหมอดูสิบหกเมืองกับชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น ^{๒๓}นี่คือมรดกที่ดินที่ให้กับเผ่าของอิสสาการ์สำหรับตระกูลต่างๆของพวกเขา คือเมืองต่างๆและชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น

ที่ดินสำหรับชนเผ่าอาเซอร์

^{๒๔}สลากอันที่สกัดเป็นของเผ่าอาเซอร์สำหรับตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น ^{๒๕}เขตแดนของพวกเขา รวมถึงเมืองเฮลซัท ฮาลี เบแทน อักซาฟ ^{๒๖}อาลัม เมลลอค อามาต มิซฮาล

ทางตะวันตกไปจดภูเขาคารเมลและเมืองซิโห ลิบนาท ^{๒๗}แล้วเลี้ยวไปทางตะวันออกจนถึงเมืองเบธดาโกน ไปจดเขตเศบูลุนและหุบเขาอิฟ ทาร์ เอลไปทางเหนือ ถึงเมืองเบธเอเมคและเนอีเอล และเรื่อยไปทางเหนือถึงเมืองคามูล ^{๒๘}เอโบรน ไรโทบ ฮัมโมน และควนาห์ไปไกลถึงมหาไซดอน ^{๒๙}พรมแดนเลี้ยวไปถึงรา มาร์ ไปไกลถึงเมืองไทระที่มีกำแพงล้อมรอบ แล้วเส้นพรมแดนก็เลี้ยวไปโฮสาร์และไปสิ้นสุดที่ทะเล ซึ่งรวมเมือง มาฮารับ อักซิบ ^{๓๐}อุมมาห์ อาเฟก และเรโหโบไว้ด้วย

รวมแล้วมียี่สิบสองเมือง กับชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น ^{๓๑}นี่คือมรดกของเผ่าอาเซอร์ สำหรับตระกูลต่างๆของพวกเขา คือเมืองต่างๆเหล่านี้ และชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น

ที่ดินสำหรับชนเผ่านัฟทาลี

^{๓๒}สลากอันที่สกัดเป็นของเผ่านัฟทาลีสำหรับตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น ^{๓๓}พรมแดนของเขา เริ่มมาจากเฮเลฟ จากต้น ก่อในศานันนิม และอาดามีเนเชบ ยับเนเอล จนถึงเมืองลัคคูม และสิ้นสุดที่แม่น้ำจอร์แดน ^{๓๔}พรมแดนก็เลี้ยวไปทางตะวันตก ไปที่เมืองอัสโนททาโบร์ และมันก็ออกจากที่นั่นไปที่เมืองหูกกอก ไปจดกับเขตเศบูลุนทางทิศใต้และเขตอาเซอร์ทางตะวันตก และแม่น้ำจอร์แดนทางทิศตะวันออก ^{๓๕}บรรดาเมืองที่มีป้อมปราการ คือ คิตติม เศอร์ ฮัมมัท รัคคัท คินเนเรท ^{๓๖}อาดามาร์ รามาร์ ฮาไซร์ ^{๓๗}เคเดช เอเดรอี เอนฮาไซร์ ^{๓๘}ยิโรน มิกดัลเอล โฮเรม เบธอานา และเบธเชเมช รวมเป็นสิบเก้าเมือง กับชนบทที่อยู่รอบเมืองต่างๆเหล่านั้น

^{๓๙}นี่คือมรดกของเผ่านัฟทาลีสำหรับตระกูลต่างๆของพวกเขา คือเมืองต่างๆและชนบทของเมืองต่างๆเหล่านั้น

ที่ดินสำหรับชนเผ่าดาน

^{๔๐}สลากอันที่สกัดเป็นของเผ่าดานสำหรับตระกูลต่างๆของเผ่า นั้น ^{๔๑}เขตแดนที่เป็นมรดกของพวกเขา รวมเมืองโศราห์ เอซทาโอล อิธเชเมช ^{๔๒}ซาอาลับบิน อัยยาโลน ยิทลาร์ ^{๔๓}เอโลน ทิมนาห์ เอโครน ^{๔๔}เอลเทเคห์ กิบเบโธน บาอาลัท ^{๔๕}เยฮูด เบเนเบรค กัทริมโมน ^{๔๖}เมยาร์โคน รัคโคน และบริเวณที่อยู่ใกล้เมืองยัฟฟา

^{๔๗}เมื่อชนเผ่าดานสูญเสียดินแดนของพวกเขาไป พวกเขาได้ลุกขึ้นสู้รบกับเมืองเลเซม ^{๔๘}และพวกเขา ก็ยึดมันได้และได้ฆ่าชาวเมืองนั้น แล้วยึดครองเมือง และตั้งถิ่นฐานที่นั่น พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อเมืองเป็นเมืองดานตามชื่อของบรรพบุรุษของพวกเขา ^{๔๙}นี่คือมรดกของเผ่าดาน สำหรับตระกูลต่างๆของพวกเขา

* ๑๙:๒๘ เอโบรน หรือ "อับโดน"

† ๑๙:๔๗ เลเซม หรือ "ลาอิซ"

เขา คือเมืองเหล่านี้ และชนบทของเมืองต่างๆเหล่านี้

ที่ดินสำหรับโยชูวา

๔๙ เมื่อได้แบ่งดินแดนส่วนต่างๆของแผ่นดินนั้นเป็นมรดกตามเขตแดนของมันแล้ว ชาวอิสราเอลได้มอบมรดกท่ามกลางพวกเขาให้กับโยชูวา ลูกชายของนุน ^{๕๐} ตามคำสั่งของพระยาห์เวห์ พวกเขาได้ให้เมืองกับโยชูวาตามที่เขาได้ขอไว้ คือ เมืองทิมนาทเสราห์ ในเขตเทือกเขาเอฟราอิม โยชูวาได้สร้างเมืองขึ้นใหม่และตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นั่น

๕๐ นั่นคือดินแดนที่นักบวชเอเลอาซาร์ โยชูวา ลูกชายของนุน และบรรดาผู้นำของแต่ละตระกูลของชนเผ่าต่างๆของอิสราเอล ได้แจกจ่าย โดยการจับสลากที่เมืองซีโลห์ ต่อหน้าพระยาห์เวห์ ที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ ดังนั้นเขาทั้งหลายก็แบ่งปันแผ่นดินจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

เมืองลี้ภัย

(กตว. ๓๕:๙-๑๕; ฉฉบ. ๑๙:๑-๑๓)

๒๐ ^๑จากนั้นพระยาห์เวห์ได้พูดกับโยชูวาว่า ^๒“ให้บอกชาวอิสราเอลว่า ให้ตั้งเมืองลี้ภัยขึ้นสำหรับพวกเขาทั้งหลาย ซึ่งเราได้ออกกับพวกเขาผ่านทางโมเสส ^๓เมื่อใครก็ตามได้ฆ่าคนตายโดยอุบัติเหตุหรือไม่ได้ตั้งใจ จะได้หนีไปอยู่ที่นั่น เมืองเหล่านั้นจะได้เป็นที่ลี้ภัยของพวกเขา เพื่อให้พ้นจากญาติของคนที่ลี้ภัยคนฆ่า

^๔เมื่อคนที่ได้ฆ่าคนตายนั้นหนีไปยังเมืองเหล่านี้ เขาต้องยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมืองนั้นและอธิบายเรื่องของตนให้กับพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นฟัง แล้วพวกเขาก็จะรับคนผู้นั้นเข้าไปและให้พักอาศัยร่วมกับพวกเขา ^๕แล้วถ้ามีญาติคนตายที่จะแก้แค้นเขาไล่ติดตามเขามา พวกผู้อาวุโสของเมืองต้องไม่มอบตัวเขาออกไป เพราะเขาผู้นั้นได้ฆ่าเพื่อนบ้านตายโดยไม่ตั้งใจและไม่ได้บาดหมางกันมาก่อน ^๖คนที่ฆ่าคนอื่นนั้นจะอาศัยอยู่ที่เมืองนั้นจนกว่าเขาจะมายืนอยู่ต่อหน้าชุมชนเพื่อรับการตัดสิน และถ้าตัดสินว่าไม่ตั้งใจฆ่า เขาก็จะอยู่ที่นั่นต่อไป

จนกว่าคนที่เป็นนักบวชชั้นสูงสุดในเวลานั้นได้ตายไป จากนั้น คนที่ฆ่าคนอื่นนั้นจะได้รับอนุญาตให้กลับบ้านไปยังเมืองที่เขาได้หลบหนีมา”

^๗ดังนั้นพวกเขาจึงได้กำหนดเมืองสำหรับลี้ภัยไว้ดังนี้ คือ เมืองเคเดช ในกาลิลี ในแถบเนินเขาฟาลี เมืองเซเคม ในแถบเนินเขาของเอฟราอิม และคิริยาทอราบา (หรือเฮโบรน) ในแถบเนินเขายูดาห์ ^๘และอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองเยรีโค พวกเขาได้เลือกเมืองเบเซอร์ที่อยู่ในทะเลทรายบนที่ราบสูงของชนเผ่ารูเบน กับเมืองราโมทไนกิเลอาดของชนเผ่ากาด และเมืองโกลานในบาซัน ของชนเผ่ามันสเสห์

^๙เมืองเหล่านี้ นั้นเป็นเมืองที่ได้กำหนดไว้สำหรับชาวอิสราเอลทุกคน และคนต่างชาติที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อว่าหากมีใครฆ่าคนโดยไม่ตั้งใจ จะได้หนีไปอยู่ที่นั่น และไม่ต้องถูกฆ่าตายด้วยมือของญาติผู้ตายที่มีหน้าที่ลงโทษคนฆ่า จนกว่าเขาจะไต่ยืนอยู่ต่อหน้าชุมชนเพื่อการตัดสินคดี

เมืองของชนเผ่าเลวี

๒๑ ^๑จากนั้นหัวหน้าตระกูลต่างๆในเผ่าเลวี ได้มาพบนักบวชเอเลอาซาร์ โยชูวา ลูกชายของนุน และหัวหน้าของตระกูลต่างๆของแต่ละเผ่าของอิสราเอล ^๒คนเผ่าเลวีได้พูดกับคนเหล่านั้นที่เมืองซีโลห์ในแผ่นดินคานาอันว่า “พระยาห์เวห์ได้สั่งผ่านโมเสสไว้ว่า พวกเขาจะได้รับเมืองหลายเมืองเพื่ออยู่อาศัยพร้อมกับทุ่งหญ้าสำหรับสัตว์เลี้ยงของพวกเขาด้วย” ^๓เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของพระยาห์เวห์ ชาวอิสราเอลจึงได้ยกเมืองต่างๆเหล่านี้และทุ่งหญ้าของเมืองเหล่านั้น จากมรดกของพวกเขาให้กับชาวเลวี คือ ^๔เมื่อสลากออกมา เพื่อชี้ว่าใครควรจะได้รับเมืองไหน สลากอันแรกเป็นของตระกูลต่างๆของโคฮาต ดังนั้น ชาวเลวีในตระกูลต่างๆของโคฮาตซึ่งเป็นลูกหลานของนักบวชอาโรนได้ รับเมืองสิบสามเมืองจากชนเผ่ายูดาห์ ลีเมโอน และเบนยามิน ตามสลากที่จับได้

* ๑๙:๕๐ ทิมนาทเสราห์ หรือ ทิมนาท เฮเรส

๔ ส่วนคนโคฮาที่เหลือ จับสลากได้เมืองสิบเมืองจากตระกูลต่างๆของเผ่าเอฟราอิม จากเผ่าดานและจากครึ่งหนึ่งของเผ่ามนัสเสห์

๕ คนเกอร์โซนได้รับเมืองสิบสามเมือง จากตระกูลต่างๆของเผ่าอิสสาคาร์ จากเผ่าอาเซอร์ จากเผ่าเนฟทาลี และจากครึ่งหนึ่งของเผ่ามนัสเสห์ในบาซาน

๖ พวกตระกูลต่างๆของคนเมราวี ได้รับเมืองสิบสองเมืองจากเผ่ารูเบน จากเผ่ากาต และจากเผ่าเศบูลุน

๗ ชาวอิสราเอลได้จับสลาก ให้เมืองต่างๆเหล่านี้ และทุ่งหญ้าของเมืองเหล่านี้ กับชาวเลวีตามที่พระยาห์เวห์ได้สั่งไว้ผ่านทางโมเสส

๘ นี่คือรายชื่อของเมืองต่างๆจากเผ่ายูดาห์ และเผ่าสิเมโอน ๑๐ ที่ได้ยกให้กับพวกลูกหลานของอาโรน คือตระกูลหนึ่งของชาวโคฮา ซึ่งเป็นชาวเลวี เพราะว่าสลากใบแรกตกเป็นของตระกูลนี้ ๑๑ ชาวอิสราเอลให้เมืองคิริยาทอราบา (อราบา เป็นพ่อของอานาค) คือเมืองเฮโบรน ในแถบเนินเขาของยูดาห์พร้อมกับทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์รอบๆเมืองนั้น ๑๒ แต่ทุ่งนาและชนบทของเมืองนั้นได้ยกให้เป็นมรดกของคาเลบลูกชายของเยฟุนเนห์ ๑๓ สำหรับลูกหลานของนิกบวชอาโรน พวกเขาได้ให้เมืองเฮโบรน (ซึ่งเป็นเมืองลี้ภัยสำหรับผู้ที่ได้รับการกล่าวหาว่าฆ่าคนตาย) พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบเมืองนั้น และเมืองลิบนัทพร้อมกับทุ่งหญ้า ๑๔ เมืองยาททีร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองเอชเทโมอากับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๑๕ เมืองโฮโลนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองเดบิร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๑๖ เมืองอายินกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองยูทาร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองเบรเซเมซกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นเก้าเมืองจากเผ่าสองเผ่านี้

๑๗ ชนเผ่าเบนยามินได้ให้เมืองกิเบโอนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองเกบากับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๑๘ เมืองอานาโททกับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองอัลโมนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง ๑๙ รวมเมืองทั้งหมดที่เป็นของพวกนิกบวชที่เป็นลูกหลานของอาโรน มีสิบสามเมืองกับทุ่งหญ้ารอบเมืองเหล่านั้น

๒๐ ส่วนชาวโคฮาที่เหลือของพวกตระกูลโคฮาในเผ่าเลวี ได้เมืองต่างๆจากเผ่าเอฟราอิม

โดยการจับสลาก ๒๑ พวกเขาได้รับเมืองเซเคม (เป็นเมืองหนึ่งในเมืองลี้ภัยสำหรับผู้ที่ได้รับการกล่าวหาว่าฆ่าคนตาย) กับทุ่งหญ้ารอบเมืองในแถบเนินเขาเอฟราอิม และเมืองเกเซอร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๒๒ เมืองซิบซาอิมกับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองเบธโฮโรนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง

๒๓ ชาวโคฮาที่ได้รับเมืองต่อไปนี้จากเผ่าดาน คือ เมืองเอลเทเคห์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองกิเบโรนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๒๔ เมืองอัยยาโลนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองกัทริมโมนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง ๒๕ ชาวโคฮาที่ได้รับเมืองต่อไปนี้จากเผ่ามนัสเสห์ครึ่งเผ่า คือ เมืองทาอานาคกับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองกัทริมโมนกับทุ่งหญ้ารอบเมืองรวมเป็นสองเมือง

๒๖ เมืองทั้งหมดรวมเป็นสิบเมือง กับทุ่งหญ้ารอบเมืองเหล่านั้น ซึ่งมอบให้กับตระกูลอื่นๆที่เหลือของโคฮา

๒๗ ในพวกตระกูลต่างๆของชาวเลวี คนเกอร์โซนได้รับเมืองต่อไปนี้ คือ

คนเกอร์โซนได้รับเมืองต่อไปนี้จากเผ่ามนัสเสห์ครึ่งเผ่า คือเมืองโกลานในบาซาน (เป็นเมืองลี้ภัยเมืองหนึ่งสำหรับผู้ที่ได้รับการกล่าวหาว่าฆ่าคนตาย) และเมืองเบเอชเทราห์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสองเมือง

๒๘ คนเกอร์โซนได้รับเมืองต่อไปนี้จากเผ่าอิสสาคาร์ เมืองคิซโอินกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองดาเบรัทกับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๒๙ เมืองยาธมูทกับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองเอนกันนิมกับทุ่งหญ้ารอบเมืองรวมเป็นสี่เมือง

๓๐ คนเกอร์โซนได้รับเมืองต่อไปนี้จากเผ่าอาเซอร์ คือ เมืองมิชอาลกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองอับโดนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง ๓๑ เมืองเฮลซัทกับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองเรโอบกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง

๓๒ คนเกอร์โซนได้รับเมืองต่อไปนี้จากเผ่าเนฟทาลี เมืองเคเดซในกาลิลีกับทุ่งหญ้ารอบเมือง (หนึ่งในเมืองลี้ภัยสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าฆ่าคนตาย) เมืองฮัมเมทโดร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง และเมืองคารทานกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสามเมือง

๓๓ พวกตระกูลเกอร์โซนได้รับสิบสามเมืองกับทุ่งหญ้ารอบเมือง

๓๔ พวกตระกูลเมราวี (คนเผ่าเลวีที่เหลือ) ได้เมืองต่อไปนี้ คือ

พวกตระกูลเม รารีได้ รับเมืองต่อไป นี้จากเผ่าเศบูลุน คือ เมืองโยก เนอัมกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองคารทาร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง^{๓๕} เมืองติ มนาห์กับทุ่ง หญ้ารอบเมือง และเมืองนาหะลาลกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง

^{๓๖}พวกตระกูลเม รารีได้ รับเมืองต่อไป นี้จากเผ่ารูเบน คือ เมืองเบ เซอร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองยา ฮาสกับทุ่ง หญ้ารอบเมือง^{๓๗} เมืองเคเด โมทกับทุ่ง หญ้ารอบเมือง และเมืองเมฟอัทกับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง

^{๓๘}พวกตระกูลเม รารีได้ รับเมืองต่อไป นี้จากเผ่ากาต คือ เมืองราโมทในกิเลอาด (หนึ่งในเมืองสี่ ภัยสำหรับผู้ที่ถูกกล่าว หว่าฆ่าคนตาย) กับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองมาหะนาอิมกับทุ่งหญ้ารอบเมือง ^{๓๙}เมืองเฮซ โบนกับทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองยา เซอร์กับทุ่งหญ้ารอบเมือง รวมเป็นสี่เมือง

^{๔๐}เมืองทั้งสิบ สองเมืองนี้ได้มอบให้กับตระกูลต่างๆของคนเม รารี โดยการจับสลาก พวกนี้เป็นพวกตระกูลต่างๆของคนเผ่าเลวีที่ เหลือ

^{๔๑}เมืองต่างๆของเผ่าเลวีที่อยู่ในอาณาเขตของชาวอิสราเอลมีทั้งหมด สิบ สิบแปดเมืองกับทุ่ง หญ้ารอบๆเมืองเหล่านั้น ^{๔๒}แต่ละเมืองมีทุ่งหญ้าล้อมรอบ ทุกเมืองก็เป็นอย่างนี้

^{๔๓}อย่าง นี้ พระ ยาร์เวห์ได้มอบแผ่นดินทั้งหมดแก่ชาวอิสราเอล ซึ่งพระองค์ได้สัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา เขาว่าจะยกให้กับพวกเขา และพวกเขาเข้าไปยึดครองและตั้งรกรากกันที่นั่น ^{๔๔}พระยาร์เวห์ได้ให้ความสงบ สุขกับพวกเขาในทุกด้าน ตามที่พระองค์ให้สัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา ไม่มีศัตรูคนใดของพวกเขาที่สามารถยืนหยัดต่อสู้พวกเขาได้ เพราะพระยาร์เวห์ได้มอบศัตรูทั้ง สิบของพวกเขาไว้ให้แก่กำ มือของพวกเขาแล้ว ^{๔๕}ในพวกคำสัญญาที่ดีๆที่พระ ยาร์เวห์ได้ให้กับครอบครัวอิสราเอล ไม่มีสักเรื่องที่ไม่สำเร็จหมด

เผ่าที่อยู่ฝั่งตะวันออกกลับบ้าน

๒๒ ^๑จาก นั้นโย ชู วาก็ได้เรียกเผ่ารูเบน กาด และมนัส เสห์ครึ่งเผ่ามาประชุม ^๒และพูดกับพวกเขาว่า “พวก

ท่านทั้ง หลายได้ทำตามทีโมเสสผู้รับ ใช้พระ ยาร์เวห์ได้สั่งพวก ท่านไว้ และพวก ท่านก็เชื่อ ฟังข้าพเจ้าในทุก สิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้สั่งพวก ท่าน “พวก ท่านไม่ได้ทอด ทิ้งญาติพี่น้องของพวก ท่านตลอด มาจนถึงวันนี้ แต่ท่านได้รักษาคำกำชับของพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก ท่านอย่างเคร่งครัด “บัดนี้พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ ท่านได้ให้พี่น้องของท่านอยู่อย่างสงบ สุขแล้ว อย่างเป็นที่ พระองค์ได้ให้สัญญาไว้กับพวก เขานั้น ดั่งนั้น ตอนที่ พวกท่านกลับไปบ้านได้แล้ว ไปสู่แผ่นดินที่พวกท่านเป็นเจ้าของซึ่งโมเสสผู้รับ ใช้ของพระ ยาร์เวห์ได้มอบให้แก่พวก ท่านที่ อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดนนั้น “แต่ขอให้ระวังที่จะทำตามคำ สั่งและกฎที่โมเสสผู้รับ ใช้พระยาร์เวห์ได้มอบให้แก่พวก ท่านไว้ คือให้รักพระ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวก ท่าน ให้เดินตามแนวทางทั้ง หลายของพระองค์ ให้เชื่อฟังพวกคำสั่งของพระองค์ ให้ใกล้ชิดกับพระองค์ และให้รับ ใช้พระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน”

^๖โยชูวาอวยพรให้กับพวกเขาและส่งพวกเขากลับบ้าน ^๗(โมเสสได้มอบแผ่นดิน ในเมืองบาชานให้กับคนมนัส เสห์ครึ่งเผ่า ส่วน อีกครึ่งเผ่ารวม ทั้งญาติพี่น้องชาวอิสราเอลของเขา โยชูวาได้มอบที่ดินบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนให้) เมื่อโย ชู วาส่งพวกเขากลับบ้าน ก็ได้อวยพรให้กับพวกเขาด้วย ^๘โย ชู วาพูดว่า “ให้กลับไป บ้านของพวก ท่านพร้อมความมั่งคั่ง มีสัตว์ เลี้ยงมากมาย มีเงิน ทอง ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก และมีเสื้อผ้าเป็นจำนวนมาก ให้ไปแบ่งสิ่งต่างๆที่ยึดมาได้จากศัตรูของพวก ท่านในสงครามให้กับพี่น้องของพวกท่านด้วย”

^๙ดังนั้นคนรูเบน กาด และมนัส เสห์ครึ่งเผ่า จึงแยกจากชาวอิสราเอลที่เมืองชิโลห์ ในแผ่นดินคานาอัน เพื่อกลับไปยังแผ่นดินกิเลอาด ซึ่งเป็นแผ่นดินที่พวกเขายึดมาได้ ตามที่พระยาร์เวห์ได้สั่งผ่านทางโมเสส

^{๑๐}เมื่อพวกเขามาถึงกิเลอาด ซึ่งอยู่ใกล้กับแม่น้ำจอร์แดน ในแผ่นดินคานาอัน ซารูเบน กาด และมนัส เสห์ครึ่งเผ่า ได้สร้างแท่น บูชาขึ้นแท่นหนึ่งใกล้กับแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งเป็นแท่น บูชาขนาดใหญ่มาก ^{๑๑}ชาวอิสราเอลที่เหลือได้ยินว่าคนรูเบน กาด และมนัส เสห์ครึ่งเผ่า ได้สร้างแท่น

บูชาขึ้นที่พรมแดนของแผ่นดินคานาอัน ที่กิเลอาด ใกล้กับแม่น้ำจอร์แดนฝั่งที่เป็นของชาวอิสราเอล ๑๒ ชุมชนทั้งหมดของอิสราเอล จึงยกกันมาที่ซีโลห์ เพื่อที่จะขึ้นไปสู้รบกับพวกนั้น

๑๓ ชาวอิสราเอลส่งนักบวชฟีเนหัส ลูกชายของเอเลอาซาร์ไปพบคนรูเบน กาด และมนัส เศห์ครึ่งเผ่า ในแผ่นดินกิเลอาด ๑๔ พร้อมกับส่งผู้นำอีกสิบคน จากแต่ละเผ่าคนเหล่านี้ เป็นหัวหน้าของตระกูลต่างๆของอิสราเอลด้วย

๑๕ เมื่อพวกเขาพบคนรูเบน กาด และมนัส เศห์ครึ่งเผ่าในแผ่นดินกิเลอาด พวกเขาพูดว่า ๑๖ “ชุมชนทั้งหมดของพระยาห์เวห์ พูดอย่างนี้ว่า ‘พวกท่านไม่สัตย์ เชื่อต่อพระเจ้าของอิสราเอลอย่างนี้ได้อย่างไร วันนี้ พวกท่านหันเหจากพระยาห์เวห์แล้วไปสร้างแท่นบูชาเพื่อกบฏต่อพระองค์อย่างนี้ได้อย่างไร’

๑๗ บาบที่เมืองเปโฮริยังไม่มีเพียงพอสำหรับพวกเราอีกหรือ จนถึงวันนี้ พวกเรายังไม่สามารถล้างบาปนั้นให้หมดจากตัวพวกเราได้ แม้ว่าจะมีโรคระบาดลงมาในที่ชุมชนของพระยาห์เวห์ก็ตาม ๑๘ แล้วตอนนี้ พวกท่านยังจะหันเหไปจากพระยาห์เวห์อีกหรืออย่างไร ถ้าพวกท่านกบฏต่อพระยาห์เวห์ในวันนี้ พรุ่งนี้พระองค์จะโกรธชุมชนชาวอิสราเอลทั้งหมด

๑๙ ถ้าแผ่นดินของพวกท่านเสื่อมไป ให้ข้ามมายังแผ่นดินของพระยาห์เวห์ที่เต็นท์ของพระยาห์เวห์ตั้งอยู่ และมาแบ่งปันแผ่นดินไปจากพวกเราเถิด อย่าได้เป็นกบฏต่อพระยาห์เวห์ หรือต่อพวกเรา โดยการสร้างแท่นบูชาอื่นสำหรับพวกท่านเอง นอกเหนือไปจากแท่นบูชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเราเลย

๒๐ ที่ความโกรธของพระยาห์เวห์ได้ตกอยู่กับชุมชนอิสราเอลทั้งหมด เป็นเพราะอาคาน ลูกชายของเศราห์ไม่สัตย์ ชื่อในเรื่องของที่ต้องทำลายเพื่ออุทิศให้กับพระยาห์เวห์ ไม่ใช่หรือ ไม่ใช่เขาคนเดียวที่ต้องตายเพราะบาปของเขาละ”

๒๑ ดังนั้น ชาวรูเบน ชาว กาด และชาวมนัส เศห์ครึ่งเผ่าได้ตอบผู้นำตระกูลต่างๆของอิสราเอลว่า ๒๒ “พระยาห์เวห์เป็นพระเหนือพระทั้งปวง พระยาห์เวห์เป็นพระเหนือพระทั้งปวง พระองค์รู้ว่าทำไมเราถึงทำอย่างนี้

และขอให้ชาวอิสราเอลเองได้รู้ด้วย ถ้าพวกเราเป็นกบฏหรือไม่สัตย์ เชื่อต่อพระยาห์เวห์ ก็อย่าปล่อยให้พวกเราได้เลยในวันนี้ ๒๓ ถ้าพวกเราสร้างแท่นบูชาสำหรับพวกเราเองเพื่อที่จะเลิกติดตามพระองค์ หรือเพื่อถวายเครื่องเผาบูชา หรือถวายเครื่องบูชาเมล็ดข้าว หรือถวายเครื่องสังสรรค์บูชาบนแท่นนั้น ก็ขอให้พระยาห์เวห์เองลงโทษพวกเรา ๒๔ อันที่จริงที่พวกเราได้ทำสิ่งนี้ไป ก็เพราะเกรงว่าสักวันหนึ่งในอนาคต ลูกหลานของท่านจะถามลูกหลานของเราว่า ‘เจ้ามาเกี่ยวข้องกับพระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลด้วย ๒๕ พระยาห์เวห์ที่ได้สร้างแม่น้ำจอร์แดนให้เป็นพรมแดนระหว่างพวกเรา กับพวกเจ้า ชาวรูเบน และชาว กาด พวกเจ้าไม่มีส่วนในพระยาห์เวห์ แล้วถ้าอย่างนั้น ลูกหลานของพวกท่านอาจทำให้ลูกหลานของเราเหตุด่าเกรงพระยาห์เวห์’

๒๖ พวกเราก็เลยพูดกันว่า ให้พวกเราสร้างแท่นบูชาสำหรับพวกเราเองเถิด ไม่ใช่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาหรือถวายเครื่องบูชา

๒๗ แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างพวกท่านกับพวกเรา และระหว่างคนรุ่นต่อไป ว่าเราจะนมัสการพระยาห์เวห์ต่อหน้าพระองค์ด้วยเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชา และเครื่องสังสรรค์บูชา แล้วในอนาคต ลูกหลานของพวกท่านก็จะไม่พูดกับลูกหลานของพวกเราว่า ‘พวกท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพระยาห์เวห์’ ๒๘ และพวกเราก็ได้พูดว่า ถ้าพวกเราพูดอย่างนั้นกับเราหรือลูกหลานของเราในอนาคตแล้ว พวกเราก็จะตอบไปว่า ‘ดูแท่นบูชาจำลองของพระยาห์เวห์ที่บรรพบุรุษของพวกเราได้สร้างไว้สิ ไม่ใช่สร้างไว้สำหรับเครื่องเผาบูชาหรือถวายเครื่องบูชา แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างพวกเรา กับพวกท่าน’

๒๙ พวกเราจะไม่มีการกบฏต่อพระยาห์เวห์ หรือหันเหไปจากการติดตามพระองค์ ด้วยการสร้างแท่นบูชาอื่น สำหรับเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องบูชาเมล็ดข้าว หรือเครื่องบูชาอื่น นอกจากแท่นบูชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเราที่อยู่หน้าเต็นท์ของพระองค์”

๓๐ เมื่อนักบวชฟีเนหัส และพวกผู้นำชุมชนคือพวกหัวหน้าตระกูลต่างๆของอิสราเอลที่อยู่กับเขา ได้ฟังคำพูดที่ชาวรูเบน ชาว กาด และมนัส เศห์พูดแล้ว ก็รู้สึกพอใจมาก

^{๓๑} นักบวชฟีเนหัสลูกชายของเอเลอาซาร์จึงได้พูดกับชาวรูเบน ชาวกาด และชาวมนัสเสห์ว่า “ตอนที่พวกเราได้รู้ว่าพระยาห์เวห์ยังอยู่ในท่ามกลางพวกเรา เพราะท่านไม่ได้กบฏต่อพระยาห์เวห์ในเรื่องนี้ ขณะนี้ พวกท่านได้ช่วย เหลือชาวอิสราเอลให้พ้นจากการล่งโทษของพระยาห์เวห์”

^{๓๒} แล้วนักบวชฟีเนหัสลูกชายของเอเลอาซาร์ และพวกผู้นำ กลับออกมาจากชาวรูเบน และชาวกาดในแผ่นดินกิเลอาด กลับไปยังแผ่นดินคานาอันไปหาชาวอิสราเอลและแจ้งเรื่องต่างๆให้พวกเขา^{๓๓} เรื่องนั้นทำให้ชาวอิสราเอลดีใจ พวกเขาต่างสรรเสริญพระเจ้าและไม่พูดเรื่องการทำสงครามกับคนสองเผ่า นั้น เพื่อที่จะทำลายล้างแผ่นดินที่ชาวรูเบน และชาวกาดอาศัยอยู่

^{๓๔} ชาวรูเบนและชาวกาดได้เรียกแทนบูชา นั้นว่า “แทนนี้เป็นพยานระหว่างเราว่า พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้า”

คำอำลาของโยชูวาต่อประชาชน

๒๓ ^๑ เมื่อผ่านไปหลายปี และพระยาห์เวห์ได้ให้ชาวอิสราเอลอยู่อย่างสงบ สุข ไม่มีอันตรายจากศัตรูรอบด้าน และโยชูวาก็แก่มากแล้ว ^๒ โยชูวาได้เรียกชาวอิสราเอลทั้งหมด พวกผู้ใหญ่ ผู้นำ ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายให้มาชุมนุมพร้อมกัน เขาได้พูดกับพวกเขาว่า “ข้าพเจ้าก็แก่มากแล้ว ^๓ และพวกท่านเองก็ได้เห็นสิ่งต่างๆที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทำกับชนชาติทั้งหมดเหล่านี้ เพื่อพวกท่านแล้ว เพราะเป็นพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านที่ได้ต่อสู้เพื่อพวกท่าน ^๔ อย่าลืมว่า ข้าพเจ้าได้จับสลากแบ่งแผ่นดินของชนชาติที่เหลืออยู่นี้ให้เป็นมรดกกับเผ่าต่างๆของพวกท่าน รวมกับแผ่นดินของชนชาติทั้งหลายที่ข้าพเจ้าเอาชนะไปแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดน ไปทางทิศตะวันตก จนถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ^๕ พระยาห์เวห์เองที่เป็นพระเจ้าของพวกท่านจะขับไล่พวกเขาไปจากหนทางของท่าน และพระองค์จะผลัดคนพวกเขาออกไปต่อหน้าท่าน และท่านจะ

ได้ยึดครองดินแดนของเขาเหล่านี้ นั้นตามที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านได้สัญญาไว้

^๖ ให้ตั้งมั่นคงในการเชื่อฟังทุกสิ่งที่ยืนยันไว้ในหนังสือกฎของโมเสสอย่างเคร่งครัด โดยไม่หันซ้ายหันขวา ^๗ เพื่อว่าท่านจะไม่ไปคบหากับชนชาติเหล่านี้ นี่ยังหลงเหลืออยู่ในหมู่พวกท่าน หรือไปออกชื่อบรรดาพระของพวกเขา หรือสาบานในนามของพระของพวกเขา หรือไปรับใช้หรือกราบไหว้พระเหล่านี้ ^๘ ท่านต้องผูกพันกับพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านอย่างที่ท่านมาจนถึงทุกวันนี้

^๙ พระยาห์เวห์ได้ขับไล่พวกชนชาติที่ยิ่งใหญ่และมีอำนาจไปต่อหน้าท่าน และไม่มีผู้ใดสามารถต่อต้านพวกท่านได้จนถึงทุกวันนี้ ^{๑๐} คนเดียวจากพวกท่านสามารถเอาชนะศัตรูเป็นพันคนได้ เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านต่อสู้เพื่อท่านตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ ^{๑๑} ดังนั้นให้ระวังตัวให้ดีที่จะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน

^{๑๒} แต่ถ้าพวกท่านหันเหไปและไปผูกพันกับผู้รอดชีวิตจากชนชาติเหล่านี้ นี่ยังหลงเหลืออยู่ท่ามกลางพวกท่าน และถ้าพวกท่านไปแต่งงานกับพวกเขา หรือไปคบหาติดต่อกัน ^{๑๓} พวกท่านควรรู้ว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านจะไม่ขับไล่คนเหล่านี้ นนไปจากหน้าพวกท่านอีกต่อไป พวกเขาจะเป็นเหมือนบ่วงและกับดักจับพวกท่าน เป็นหอกข้างแคร่ ^{๑๔} และเป็นหนามยอกตาของพวกท่าน จนกว่าพวกท่านพินาศไปจากแผ่นดินที่ตินี้ ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านได้มอบไว้ให้กับพวกท่าน

^{๑๕} ตอนนี้อย่างเจ้ากำลังจะตายแล้ว และพวกท่านก็รู้อยู่แก่ใจว่าไม่มีคำสัญญาติดต่อกันที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของ ท่านได้ให้ไว้กับท่าน แล้วต้องล้มเหลวไป ทุกอย่างสำเร็จหมด ไม่มีแม้แต่สิ่งเดียวที่ล้มเหลว ^{๑๖} อย่างที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกท่านเคยทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ดี ที่พระองค์ได้สัญญาไว้กับท่าน เกิดขึ้นจริง พระยาห์เวห์ก็สามารถนำเรื่องเลวร้ายทั้งหมดที่พระองค์ได้เตือนท่านแล้ว ให้เกิดขึ้นได้ด้วยเหมือนกัน จนกว่าพระองค์จะทำลายพวกท่านไปจากแผ่นดินที่ตินี้ ที่พระองค์ได้มอบให้กับ

^{๒๓:๖ กฏ} หรือ “คำสอน”

^{๒๓:๑๓ หอกข้างแคร่} แปลตรงๆได้ว่า “สิ่งที่หวดสีข้างของเจ้า”

พวก ท่าน ^{๑๖} ถ้าท่านไม่รักษาข้อ ตกลงของ พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของ ท่าน ที่พระองค์ได้ สั่งท่านไว้ และไปรับใช้พระอื่น ๆ แล้วไปกราบ ไหว้พระเหล่านั้น ความโกรธเกรี้ยวของพระ ยาร์เวห์ก็จะเผา ผลาญพวก ท่าน และพวก ท่านจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากแผ่นดินที่ดี ที่พระองค์ได้ให้ไว้กับพวกท่าน”

๒๔ ^๑ แล้วโยชูวาก็ได้รวบรวมชาว อิสราเอลทุก เผ่ามาที่เซเคม เขาได้ เรียกพวกผู้อาวุโส พวกผู้นำ พวกผู้พิพากษา และเจ้าหน้าทีทั้งหลายของอิสราเอลมา ทั้งหมดได้มายืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า

^๒ โยชูวา ได้พูดกับประชาชนทั้งหมดว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์พระเจ้าของชาว อิสราเอลพูด ในอดีตนานมาแล้ว บรรพบุรุษ ของพวกเจ้า รวมทั้งเทราห์พ่อของอับราฮัม และนาโฮร์ ได้อาศัยอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำ ยูเฟรติสและได้รับใช้พระอื่น ๆ

^๓ แต่เราได้นำบรรพบุรุษของพวก เจ้าคือ อับราฮัม มาจากฝั่ง ไนน์ของแม่น้ำยูเฟรติส และเราได้นำเขาไปทั่วแผ่นดินคานาอัน และ ให้เขามีลูก หลานมากมาย เราให้ลูกชายแก่ เขาคืออิสอัค ^๔ และเราได้ให้ยาโคบ และเอ ซาวกับอิสอัค เราให้แถบเนินเขาเสอีร์กับเอ ซาว แต่ยาโคบกับลูกหลานของเขาได้ลงไป ที่ประเทศอียิปต์

^๕ ต่อจาก นั้น เราจึงส่งโมเสสกับอาโรนมา และเราได้ทำให้เกิดความ ทุกข์อย่างใหญ่ หลวงกับประชาชนอียิปต์ ด้วยสิ่งที่เราได้ทำ ลงไปในประเทศนั้น และหลังจาก นั้นเราได้ นำพวก เจ้าออก มา ^๖ เมื่อเรานำบรรพบุรุษ ของเจ้าออกจากประเทศอียิปต์ พวกเจ้าก็มา ถึงทะเล และชาวอียิปต์ได้ใส่ ล่าบรรพบุรุษ ของพวกเจ้ามา ด้วยรถรบ และพลทหารมา จนมาถึงทะเลแดง ^๗ เมื่อบรรพบุรุษของเจ้า ได้ร้องขอความช่วยเหลือจากพระ ยาร์เวห์ เราจึงเอาความ มีดใส่ไว้ระหว่างพวก เจ้า กับชาวอียิปต์ และทำให้น้ำ ทะเลท่วมพวก อียิปต์จนมิด และสายตาของพวก เจ้าก็ไ้ เห็นสิ่งที่เราได้ทำต่อชาวอียิปต์ แล้วพวก เจ้า ก็ได้อาศัยอยู่ในทะเล ทราบเป็นเวลานาน ^๘ จากนั้น เราได้นำพวกเจ้ามาถึงแผ่นดินของ คนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ

จอร์แดน คนอาโมไรต์ได้ต่อสู้กับพวกเจ้า แต่ เราได้มอบพวกเขาไว้ในมือเจ้า เราได้ทำลาย พวกเขาไปต่อหน้าเจ้า และเจ้าก็ได้ยึดครอง แผ่นดินของพวกเขา

^๙ แล้วกษัตริย์บา ลาคลูกชายของคิปี โปร์ แห่งเมืองโม อับได้ตระเตรียมที่จะสู้รบกับ ชาวอิสราเอล เขาใช้บา ลาค อัมลูกชายของเบ โอร์มาสรุปแข่งพวกเจ้า ^{๑๐} แต่เราไม่ฟังบา ลาค อัม ดังนั้นเขาจึงได้อวยพรพวก เจ้าครั้ง แล้ว ครั้งเล่า เราได้ช่วยเหลือพวก เจ้าให้รอดพ้น จากอำนาจของเขา

^{๑๑} เมื่อพวก เจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนและมา ถึงเมืองเยรีโค ชาวเมืองเยรีโคได้ต่อสู้กับเจ้า เหมือนกับคนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซี คนฮีไวต์ และ คนเยบุส และเราได้มอบพวกเขาไว้ในมือ ของพวก เจ้า ^{๑๒} เราได้ส่งตัวแดน นัหน้า หน่าพวกเจ้า และพวกมันได้ขับไล่กษัตริย์ชาวอา โมไรต์สองคนนั้นออกไปต่อ หน้าเจ้า ที่เจ้า ชะนั้นไม่ใช่เป็นเพราะคม ดาบหรือธนูของ เจ้าหรอก

^{๑๓} เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้แผ้วถาง และยกเมืองต่างๆซึ่งเจ้าไม่ได้สร้างให้กับ พวกเจ้า และให้พวกเจ้าได้อยู่อาศัย พวกเจ้า กินผล ไม้จากสวน องุ่นและสวนมะกอก เทศ ที่พวกเจ้าไม่ได้ปลูก”

^{๑๔} อย่างนั้น ให้ยาเกรงพระ ยาร์เวห์ และ รับใช้พระองค์อย่างจริงใจและสัตย์ซื่อ ให้ทั้ง พระทั้ง หลายที่บรรพบุรุษของ เจ้าเคยรับ ใช้ ตอนอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำยูเฟรติส และ ในประเทศอียิปต์ แล้วให้หันมารับ ใช้พระ ยาร์เวห์แทน

^{๑๕} ถ้าพวก ท่านไม่ยอมรับ ใช้พระ ยาร์เวห์ ก็ให้เลือกเอาในวัน นี้ว่า พวก ท่านจะรับ ใช้ ใคร จะเป็นพวกพระที่บรรพบุรุษของท่าน เคยรับ ใช้ตอนที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำยูเฟรติส หรือจะเป็นพวกพระของคนอาโมไรต์ ที่เคยอยู่ในแผ่นดิน ดินนี้ที่ท่านกำลังอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า จะรับใช้พระยาร์เวห์”

^{๑๖} แล้วประชาชนได้ตอบไปว่า “พวก เรา จะไม่มีวันละทิ้งพระ ยาร์เวห์เพื่อไปรับ ใช้ พระอื่นอย่างเด็ดขาด ^{๑๗} เพราะพระยาร์เวห์

^{๒๔:๑๖} **ตัวเด่น** แผลงชนิดหนึ่งต่อยได้เหมือนกับตัวต่อขนาดใหญ่หรือผึ้ง ในที่นี้อาจหมายถึง ถึงทูตสวรรค์ของพระเจ้าหรือพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์

พระเจ้าของพวกเราคือ ผู้ที่ได้นำพวกเราและบรรพบุรุษของเราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ที่เราเคยเป็นทาสนั้น และพระองค์คือ ผู้ที่ได้ทำสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆอันยิ่งใหญ่อต่อบาปของเรา และคุ้มครองพวกเราตลอดทางที่พวกเราไป และปกป้องพวกเราจากชนชาติต่างๆที่พวกเราเดินผ่านดินแดนของพวกเขา นั่น ๑๘ พระยาห์เวห์ได้ขับไล่ชนชาติทั้งหลายให้พ้นไปต่อหน้าพวกเรา รวมทั้งชาวอามไรต์ผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ อย่างนั้น พวกเราก็มารับใช้พระยาห์เวห์เหมือนกัน เพราะพระองค์คือพระเจ้าของพวกเรา”

๑๙ แล้วโยชูวาก็พูดกับประชาชนว่า “พวกท่านไม่สามารถรับใช้พระยาห์เวห์ได้ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระเจ้าที่หึงหวง พระองค์จะไม่อภัยต่ออาชญากรรมของพวกท่านและบาปทั้งหลายของพวกท่าน ๒๐ ถ้าท่านทั้งหลายละทิ้งพระยาห์เวห์และไปรับใช้พระอื่น ๆ พระองค์จะหันมาและจะนำความหายนะมาสู่พวกท่าน และจะทำลายพวกท่าน แม้ว่าพระองค์เคยทำดีกับพวกท่านมาก่อนก็ตาม”

๒๑ ประชาชนจึงพูดกับโยชูวาว่า “ไม่หรือเราจะรับใช้พระยาห์เวห์”

๒๒ โยชูวาจึงพูดกับประชาชนว่า “ให้พวกท่านเป็นพยานต่อตัวเองว่า พวกท่านได้เลือกที่จะรับใช้พระยาห์เวห์”

พวกเขาก็พูดว่า “เราเป็นพยาน”

๒๓ ดังนั้น โยชูวาจึงพูดว่า “ถ้าอย่างนั้น ให้โยนพวกพระอื่น ๆ ที่ยังอยู่ที่ท่ามกลางพวกท่านทิ้งไปเดี๋ยวนี้ และให้หันจิตใจของพวกท่านเข้าหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอล”

๒๔ ประชาชนพูดกับโยชูวาว่า “เราจะรับใช้พระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกเรา และเชื่อฟังพระองค์”

๒๕ โยชูวาจึงได้ทำข้อตกลงกับประชาชนในวันนั้น เขาได้วางกฎเกณฑ์และกฎหมายให้กับพวก เขาที่เมืองเชเคม ๒๖ โยชูวาได้

บันทึกข้อความเหล่านี้ลงในหนังสือกฎหมายของพระเจ้า และได้เอาก่อน หินขนาดใหญ่ก้อนหนึ่งมาตั้งไว้ได้ต้น ก่อ ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระยาห์เวห์

๒๗ แล้วโยชูวาได้พูดกับประชาชนทั้งหมดว่า “ดูเถิด ก่อนหินนี้จะเป็พยานฟ้องพวกเรา เพราะมันได้ยืนทุกสิ่งทีพระยาห์เวห์ได้พูดกับพวกเราใน ดังนั้น มันจะเป็นพยานฟ้องพวกท่าน ถ้าพวกท่านกบฏต่อพระเจ้าของพวกท่าน”

๒๘ แล้วโยชูวาก็ส่งประชาชนกลับไปยังดินแดนที่เป็นมรดกของพวกเขาแต่ละคน

การตายของโยชูวา

๒๙ หลังจากนั้น โยชูวาลูกชายของนูนผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ก็ตาย เขามีอายุหนึ่งร้อยสิบปี ๓๐ พวก เขาได้ฝังเขาไว้ในที่ดินที่เป็นมรดกของเขาที่เมืองทิมนาทเสราห์ ซึ่งอยู่ในแถบเนินเขาเอเฟราอิม ทางทิศเหนือของยอดเขาอาอิช

๓๑ ชาวอิสราเอลได้รับ ใช้พระยาห์เวห์ตลอดชีวิตของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้อาวุโสที่มีอายุยืนยาวกว่าโยชูวา พวกผู้อาวุโสเหล่านี้ได้รู้เห็นถึงผลงานทุกอย่างที่พระยาห์เวห์ได้ทำให้กับคนอิสราเอลนั้น

โยเซฟกลับบ้าน

๓๒ กระดูกของโยเซฟที่ชาวอิสราเอลนำกลับมาจากอียิปต์ถูกฝังอยู่ที่เมืองเชเคม ในที่ดินที่ยาโคบได้ซื้อมาจากลูกหลานของฮาโมร์ผู้เป็นพ่อของเชเคม ด้วยแผ่นดินหนึ่งร้อยชิน * ที่ดินแห่งนั้นได้ตกเป็นมรดกของลูกหลานโยเซฟ

๓๓ เอลเออาซาร์ลูกชายของอาโรนก็ตายและถูกฝังไว้ที่กิเบอาห์ ซึ่งเป็นเมืองในแถบเนินเขาเอเฟราอิม เป็นเมืองที่ได้มอบไว้ให้แก่พินหัสลูกชายของเขา

* ๒๔:๓๒ แผ่นดินหนึ่งร้อยชิน ในภาษาฮีบรู เกล็ดทาห์คือหน่วยเงินที่แทนจำนวนที่ไม่วัดค่าเรื่องน้ำหนักหรือราคา